

سلسله روایت های درباره حضرت امام محمدی علیه السلام

معارف مستظرا انشاه طهور

نگاهی روایی به معارف و سرفصل های درباره
حضرت امام محمدی ^{علیه السلام}

سلسله روایتهایی درباره حضرت امام مهدی علیه السلام

۳

معارف منتظران ظهور جلد سوم

نگاهی روایی به معارف و سرفصل‌هایی درباره

حضرت امام مهدی علیه السلام

تألیف

عبدالله فرهادی

سرشناسه: فرهادی، عبدالله، ۱۳۴۰ هـ ش
عنوان و نام پدیدآور: معارف منتظران ظهور / تألیف عبدالله فرهادی
مشخصات نشر: قم: روضه العباس علیه السلام، ۱۳۹۰
مشخصات ظاهری: ج. ۱ - (سلسله روایت‌هایی درباره حضرت امام مهدی علیه السلام: ۳)
فروست: سلسله روایت‌هایی درباره حضرت امام مهدی علیه السلام: ۳
شابک: ۰-۱-۹۱۵۵۹-۶۰۰-۹۷۸ (ج ۳)
وضعیت فهرست نویسی: فیا
یادداشت: فهرست نویسی بر اساس جلد سوم، ۱۳۹۰
مندرجات: ج. ۳، نگاهی روایی به معارف و سرفصل‌هایی درباره حضرت امام مهدی علیه السلام
موضوع: محمد بن حسن (عج)، امام دوازدهم، ۲۵۵ ق - غیبت - مهدویت - انتظار - مهدویت - احادیث
رده بندی کنگره: ۴ ف ۹ م ۱۴۱/۵ BP
شماره کتابشناسی ملی: ۲۹۷/۴۶۲

معارف منتظران ظهور ۳

عبدالله فرهادی

ناشر: نشر روضه العباس علیه السلام

امور فنی و رایانه‌ای: مؤسسه پژوهشی روضه العباس علیه السلام

چاپ: یکم ۱۳۹۰

شابک: ۰-۱-۹۱۵۵۹-۶۰۰-۹۷۸

شمارگان: ۱۰۰۰

قیمت: ۳۰۰۰ تومان

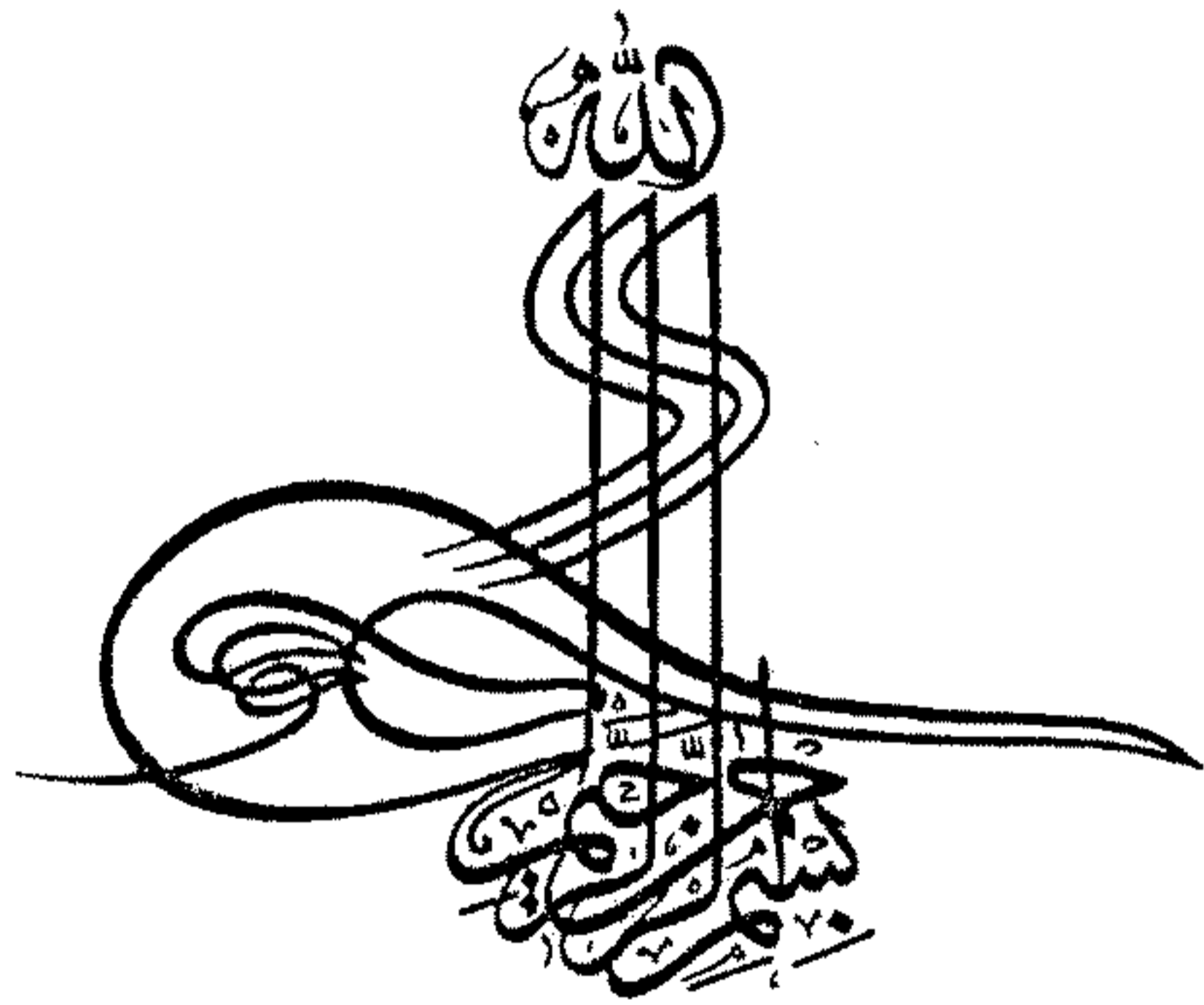

roze_alabbas@yahoo.com

مراکز پخش:

- قم: خیابان دورشهر، کوچه ۲۲، پلاک ۲۸، تلفن: ۰۲۵۱-۷۷۳۰۳۹۵
- قم: خیابان ارم، پاساژ قدس، طبقه همکف، پلاک ۱۰۷، کتابفروشی موسوی، تلفن: ۰۲۵۱-۷۸۳۱۳۶۸ م: ۰۹۱۲۱۵۱۶۰۷۱
- مشهد: خیابان خسروی نو، بازار سرشور، جنب سرشور ۸، کتابفروشی طالبیان، تلفن: ۰۵۱۱-۲۲۵۷۲۵۷

حق چاپ محفوظ است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُمَّ كُنْ لَوْلِيِّكَ الْحَجَّاجِ بْنِ الْحَسَنِ

صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَعَلَى آبَائِهِ فِي هَذِهِ

السَّاعَةِ وَفِي كُلِّ سَاعَةٍ وَلِيًّا وَحَافِظًا

وَقَائِدًا وَنَاصِرًا وَدَلِيلًا وَعَيْنًا حَتَّى

تَسْكُنَهُ أَرْضُكَ طَوْعًا وَتَمْتِعَهُ

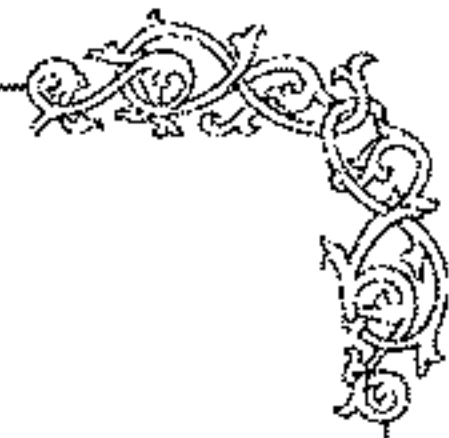
فِيهَا طَوِيلًا

فهرست موضوعات

- سرآغاز..... ۹
- از فضایل امام مهدی علیه السلام بیان کنید اگر قبول کردند بیشتر بیان کنید..... ۱۳
- ابر ثابت و مخصوص سایه انداز بر سر امام مهدی علیه السلام ۱۳
- احتجاج و مناظره امام مهدی علیه السلام با پیروان ادیان مختلف..... ۱۷
- طول عمر یاران و اصحاب امام مهدی علیه السلام ۲۱
- از فتوحات و پیروزی‌های امام مهدی علیه السلام فتح کشور چین است ۲۳
- در اواخر غیبت کبری امام مهدی علیه السلام؛ قبل از ظهور مردم صدای
جبرئیل را می‌شنوند..... ۲۵
- عقل مردم دوران غیبت امام مهدی علیه السلام از عقل تمام مردم زمان‌ها
بهتر است ۲۹
- صبر مردم دوران غیبت امام مهدی علیه السلام از صبر مردم زمان رسول خدا صلی الله علیه و آله
بیشتر است ۳۱

- خروج‌های بچه‌گانه ۳۳
- ندای خدا به مؤمنان در دوران غیبت امام مهدی علیه السلام ۳۳
- اگر کسی ادعای نیابت کرد از مسائل مشکل و بزرگ پرسید ۳۵
- ملاقات مردی از اهل کاشان با امام مهدی علیه السلام ۳۷
- ملاقات محمد بن عیسی بحرینی با امام مهدی علیه السلام ۴۳
- فسق زنان و جوانان از نشانه‌های ظهور امام مهدی علیه السلام ۵۷
- اختلافات دینی اهل قبله و مسلمانان با هم دیگر از علائم ظهور
- امام مهدی علیه السلام ۵۹
- دعا در آخرالزمان مستجاب نمی‌شود ۶۱
- با این که مردم امام زمان علیه السلام را می‌شناسند، ولی باز با او مخالفت می‌نمایند ... ۶۱
- با خسوف و کسوف ماه و خورشید در آخرالزمان حساب منجمین
- به هم می‌خورد ۶۳
- از علائم ظهور امام مهدی علیه السلام این است که از هر ۷ نفر ۵ نفر می‌میرند ۶۵
- اختلافات شیعیان در مورد امام مهدی علیه السلام قبل از ظهور ۶۷
- ظاهر شدن صورت و دستی در ماه از علائم ظهور امام مهدی علیه السلام ۶۷
- قبل از ظهور امام مهدی علیه السلام نه دهم مردم از بین می‌روند ۶۹
- جنگ مردم قیس در مصر از علائم ظهور امام مهدی علیه السلام ۶۹
- امام مهدی علیه السلام هیچ وقت پیر نمی‌شود ۷۱

- ۷۳ بر هر شمشیر اصحاب امام مهدی علیه السلام هزار کلمه نوشته شده.....
- ۷۵ چگونگی برخی با امام مهدی علیه السلام جنگ می کنند.....
- ۷۵ وقت معلوم و عالمان به آن.....
- ۷۹ از تمامی شهرها گروهی به یاری امام مهدی علیه السلام خروج می کنند.....
- ۷۹ امام مهدی علیه السلام مردم را به چهار چیز فرامی خواند.....
- ۸۱ اوصاف اصحاب امام مهدی علیه السلام از شهر طالقان.....
- ۸۵ امنیت واقعی و حقیقی و جهانی در ظهور امام مهدی علیه السلام.....
- ۸۹ امام مهدی علیه السلام و اجرای حدود.....
- ۹۱ زایل شدن کینه ها از دل بندگان خدا در ظهور امام مهدی علیه السلام.....
- ۹۳ در ظهور امام مهدی علیه السلام نیرو و انرژی یک نفر شیعه به اندازه چهل نفر است...
- ۹۳ ظهور امام مهدی علیه السلام و تخریب مناره ها و محراب های مساجد.....
- ۹۵ سیصد و سیزده ملائکه بدر در ظهور با امام مهدی علیه السلام هستند.....
- ۹۷ هزار پسر برای یک مرد در ظهور امام مهدی علیه السلام.....
- از نشانه های ظهور امام مهدی علیه السلام بارانی است که گوشت و بدن
مردگان را در قبرهایشان می رویاند.....
- ۹۹ در دوران ظهور امام مهدی علیه السلام همه مردم روی زمین مسلمان
و یکتاپرست خواهند بود.....
- ۱۰۱ ابرهای تندرو و دارای رعد و برق در اختیار امام مهدی علیه السلام.....
- ۱۰۳ ۱۰۳

۱۰۵	ضمائم هشتگانه
۱۰۵	مجموعه‌ای از نشانه‌های ظهور امام مهدی <small>علیه السلام</small>
۱۱۳	آستین چپ پیراهن امام مهدی <small>علیه السلام</small> خون آلود است
	اگر قیام امام مهدی <small>علیه السلام</small> بدون خون‌ریزی امکان داشت این کار برای
۱۱۵	پیامبر خدا <small>صلی الله علیه و آله</small> روی می‌داد
۱۱۷	نماینده امام مهدی <small>علیه السلام</small> بعد از ظهور در مسجد حیره نماز می‌گزارد
۱۲۱	خورشید و ماه بعد از ظهور دعوت امام مهدی <small>علیه السلام</small> را اجابت می‌کنند
۱۲۳	مردم شهرها سفیدی پیشانی اسب امام مهدی <small>علیه السلام</small> را می‌بینند
	در دوران غیبت امام مهدی <small>علیه السلام</small> مخاطبان او فرشتگان و طایفه‌ای از مؤمنین
۱۲۵	جن‌ها هستند
۱۲۵	خروج زندیقی قبل از ظهور امام مهدی <small>علیه السلام</small>
۱۲۷	فهرست‌ها
۱۲۸	فهرست آیات
۱۲۹	فهرست روایات
۱۳۴	منابع و مأخذ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سرآغاز

پیشوای ششم حضرت امام صادق علیه السلام به یار باوفایش
مفضل فرمود:

ای مفضل! اخبار مهدی علیه السلام را به شیعیان
مابازگویی تا در دین خود به شک و تردید نیفتند.
امروزه دو گوهر گرانبها؛ قرآن کریم و حضرت امام
مهدی علیه السلام در روی زمین واسطه بین خدا و بندگان هستند.
خدای را سپاس که شیعیان را از پیروان راستین قرآن کریم و
آن امام همام قرار داد.

از طرفی امروزه هیچ یک از مخلوقات نزد خدا از آقا امام
زمان علیه السلام محبوب تر نیستند، چون آن بزرگوار خورشید
فروزان و هسته مرکزی جهان و موعود کتاب‌های آسمانی
هستند.

خدا را سپاسگزارم که به این بنده حقیر لیاقت داد تا گام
کوچکی در راه معرفی برترین موجود عالم امکان حضرت

بقية الله الاعظم عليه السلام بردارم. امیدوارم حضرت صاحب العصر
والزمان عليه السلام توفیقات روزافزونش را از ما نگیرد.

نوشته‌ای که پیش رو دارید حداقل تلاشی است برای
آشنایی اجمالی با موضوع مهدویت و معرفی آن بزرگوار با
ابعاد گوناگون به طور اختصار و مروری است بر مهم‌ترین
سرفصل‌های زندگی و جلوه‌های کمالی آن حضرت.

طبق بررسی‌های انجام شده در حدود متجاوز از ۴۰۰ آیه
از قرآن در شأن امام زمان عليه السلام می‌باشد و بیش از ۱۰۰۰۰
روایت در کتاب‌های مختلف درباره آن بزرگوار نوشته شده
است که عالمان و اندیشمندان شیعه و سنی بیش از ۷۰۰
جلد کتاب درباره آن امام همام به رشته تحریر درآورده‌اند.
از این رو نوشتاری که در پیش رو دارید، سومین اثر از
مجموعه‌ای در شئون و صفات آقا امام زمان عليه السلام است که
تحت عنوان معارف منتظران ظهور در اختیار پیروان مکتب
اهل بیت عليهم السلام قرار می‌گیرد تا پل ارتباطی بین خواننده و آن
بزرگوار باشد و عطر و بوی آقا امام زمان عليه السلام را از این کلمات و
حروف استشمام کند.

گفتنی است مطالب و مباحث این کتاب به طور خلاصه و

اجمال ذکر شده هر کس بخواهد که از مباحث به طور
تفصیل و گسترده استفاده کند به منابع و کتاب‌های مورد
استفاده و مأخذ این کتاب رجوع کند.

در پایان از همه منتظران می‌خواهیم که برای تعجیل
ظهور آقا امام زمان عجل الله فرجه دعا کنند؛ «اللهم عجل لوليك الفرج».
خدایا ما را از شیعیان و منتظران حقیقی آن حضرت قرار
بده آمین. و آخر دعوانا ان الحمد لله رب العالمین.

دهم ربیع الثانی ۱۴۳۱

سال روز وفات حضرت فاطمه معصومه علیها السلام

عبدالله فرهادی

□ ۱

نبد من فضائل الإمام المهدي عليه السلام

عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ صَالِحٍ رَفَعَهُ عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ عليه السلام قَالَ: قَالَ:
 إِنَّ حَدِيثَكُمْ هَذَا لَتَشْمِزُّ مِنْهُ قُلُوبُ الرِّجَالِ فَأَنْبِذُوا إِلَيْهِمْ نَبْذًا، فَمَنْ
 أَقْرَبَهُ فَرِيدُوهُ، وَمَنْ أَنْكَرَهُ فَذَرُوهُ؛
 إِنَّهُ لَا بُدَّ مِنْ أَنْ يَكُونَ فِتْنَةً يَسْقُطُ فِيهَا كُلُّ بَطَانَةٍ وَوَلِيَجَةِ حَتَّى
 يَسْقُطَ فِيهَا مَنْ يَشُقُّ الشَّعْرَ بِشَعْرَتَيْنِ حَتَّى لَا يَبْقَى إِلَّا نَحْنُ وَشِيعَتُنَا. (۱)

□ ۲

السحاب الصعب للإمام المهدي عليه السلام من زمن ذي القرنين تظله

من الشمس

۱. عَنْ سَهْلِ بْنِ زِيَادٍ أَبِي يَحْيَى قَالَ: قَالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ عليه السلام:

۱ □

از فضایل امام مهدی علیه السلام بیان کنید اگر قبول کردند بیشتر بیان کنید وگرنه، نگویید

سلیمان بن صالح در روایت مرفوعه‌ای می‌گوید: امام محمد باقر علیه السلام به راوی فرمود:

دل‌های (مردان) از این داستان شما (انتظار ظهور حضرت مهدی علیه السلام) می‌رمد؛ از این رو، شمه‌ای از این داستان را برای آن‌ها بیان کنید، هر کس اعتقاد پیدا کرد، بیشتر بیان کنید و هر کس منکر شد، شما نیز او را رها کنید.

زیرا ناگزیر آزمونی در پیش است که رازداران و زیرکان از آن سالم نمی‌مانند، تا جایی که اشخاص موشکاف نیز که یک مو را دو نصف می‌کنند به ورطه آن درمی‌افتند، تا آن که جز ما و شیعیان ما کسی در عقیده راسخ و صحیح باقی نمی‌ماند.

۲ □

ابر ثابت و مخصوص سایه انداز بر سر امام مهدی علیه السلام از زمان ذوالقرنین

۱. سهل بن زیاد می‌گوید: امام جعفر صادق علیه السلام فرمود:

إِنَّ اللَّهَ خَيْرٌ ذَا الْقَرْنَيْنِ السَّحَابَيْنِ الذَّلُولِ وَالصَّعْبِ.
فَاخْتَارَ الذَّلُولَ وَهُوَ مَا لَيْسَ فِيهِ بَرْقٌ وَلَا رَعْدٌ وَلَوْ اخْتَارَ الصَّعْبَ
لَمْ يَكُنْ لَهُ ذَلِكَ، لِأَنَّ اللَّهَ اذْخَرَهُ لِلْقَائِمِ عَلَيْهِ السَّلَامُ. (١)

٢ . أَبُو الْقَاسِمِ طَاهِرُ بْنُ هَارُونَ بْنِ مُوسَى الْعَلَوِيُّ عَنْ أَبِيهِ عَنْ
جَدِّهِ قَالَ: قَالَ سَيِّدِي جَعْفَرُ بْنُ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ:

الْخَلْفُ الصَّالِحُ مِنْ وُلْدِي وَهُوَ الْمَهْدِيُّ اسْمُهُ
«م ح م د» وَكُنْيَتُهُ أَبُو الْقَاسِمِ، يَخْرُجُ فِي آخِرِ الزَّمَانِ يُقَالُ لِأُمَّهِ:
صَقِيلٌ، حَكِيمَةٌ، نَرْجِسٌ، سَوْسَنٌ، وَيُكْنَى بِأَبِي الْقَاسِمِ وَهُوَ
ذُو الْأَسْمَيْنِ: خَلْفٍ وَ مُحَمَّدٍ.

يُظْهَرُ فِي آخِرِ الزَّمَانِ، وَعَلَى رَأْسِهِ غَمَامَةٌ تُظِلُّهُ مِنَ الشَّمْسِ
تَدُورُ مَعَهُ حَيْثُمَا دَارَ، تُنَادِي بِصَوْتٍ فَصِيحٍ: هَذَا الْمَهْدِيُّ. (٢)

١ . الاختصاص: ص ٣٢٦.

٢ . كشف الغمّة: ج ٢ ص ٤٧٥.

خدا ذو القرنین را در انتخاب دو ابر کُندرو و تندرو مخیر گردانید.

ذو القرنین ابر کُندرو را برگزید که رعد و برق در آن نبود. اگر ابر تندرو را انتخاب می‌کرد نصیب وی نمی‌شد؛ زیرا خداوند آن را برای قائم علیه السلام ذخیره کرده است.

۲. موسی علوی می‌گوید: سرور و آقایم حضرت امام جعفر صادق علیه السلام فرمود:

«خلف صالح» از فرزندان من است و همو «مهدی» است، نامش «م ح م د» و کنیه‌اش ابوالقاسم است. او در آخر الزمان ظهور می‌کند.

نام مادر او صقیل، حکیمه، نرجس و سوسن است. کنیه او ابوالقاسم و همو دو نام دارد: خلف صالح و محمد. او در آخر الزمان ظهور می‌کند، در حالی که بالای سرش ابری است که بر او سایه می‌افکند و همه جا با او می‌رود و به زبان فصیح می‌گوید: این است مهدی.

٣ □

مناظرة الإمام المهدي عليه السلام واحتجاجه مع أصحاب الأديان
المختلفة

عَنْ جَابِرٍ قَالَ: أَقْبَلَ رَجُلٌ إِلَى أَبِي جَعْفَرٍ عليه السلام وَ أَنَا حَاضِرٌ فَقَالَ:
رَحِمَكَ اللَّهُ، اقْبِضْ هَذِهِ الْخَمْسِمِائَةَ دِرْهَمٍ فَضَعِّهَا فِي مَوْضِعِهَا،
فَإِنَّهَا زَكَاةُ مَالِي.

فَقَالَ لَهُ أَبُو جَعْفَرٍ عليه السلام: بَلْ خُذْهَا أَنْتَ فَضَعِّهَا فِي جِيرَانِكَ وَ الْأَيْتَامِ
وَ الْمَسَاكِينِ وَ فِي إِخْوَانِكَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ، إِنَّمَا يَكُونُ هَذَا إِذَا قَامَ
قَائِمًا، فَإِنَّهُ يَقْسِمُ بِالسَّوِيَّةِ وَ يَعْدِلُ فِي خَلْقِ الرَّحْمَانِ الْبَرِّ مِنْهُمْ وَ
الْفَاجِرِ.

فَمَنْ أَطَاعَهُ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَ مَنْ عَصَاهُ فَقَدْ عَصَى اللَّهَ.
فَإِنَّمَا سُمِّيَ الْمَهْدِيُّ، لِأَنَّهُ يَهْدِي لِأَمْرِ خَفِيِّ يَسْتَخْرِجُ التَّوْرَةَ وَ
سَائِرَ كُتُبِ اللَّهِ مِنْ غَارٍ بَانِطَاكِتَّةٍ، فَيَحْكُمُ بَيْنَ أَهْلِ التَّوْرَةِ، بِالتَّوْرَةِ وَ
بَيْنَ أَهْلِ الْإِنْجِيلِ بِالْإِنْجِيلِ، وَ بَيْنَ أَهْلِ الزَّبُورِ بِالزَّبُورِ، وَ بَيْنَ أَهْلِ
الْفُرْقَانِ بِالْفُرْقَانِ.

۳ □

احتجاج و مناظره امام مهدی علیه السلام با پیروان ادیان مختلف

جابر جعفی می‌گوید: من در حضور حضرت امام محمد باقر علیه السلام بودم که شخصی به خدمت حضرتش شرف‌یاب شد و عرض کرد: این پانصد درهم زکات من است، آن را بگیری و به مصرفش برسانی.

امام باقر علیه السلام فرمود: خودت آن را به همسایگان، یتیمان، فقیران و برادران مسلمانان تقسیم کن؛ زیرا وجوب سپردن زکات به شخص امام، هنگامی است که قائم ما ظهور کند و آن را به طور مساوی تقسیم نماید و در میان بندگان نیک و بد خدای رحمان به عدل و داد حکومت کند.

هرکس از او پیروی کند از خدا اطاعت کرده و هرکه از فرمان او سرپیچد از فرمان خدا سرپیچیده است.

او را «مهدی» گویند؛ زیرا او به امر پنهانی، هدایت می‌کند. او تورات و دیگر کتاب‌های آسمانی را از غاری در انطاکیه بیرون می‌آورد، آن گاه با پیروان تورات طبق تورات، با اهل انجیل طبق انجیل، با اهل زبور طبق زبور و با مسلمانان طبق قرآن حکم و داوری می‌کند.

وَتُجْمَعُ إِلَيْهِ أَمْوَالُ الدُّنْيَا كُلُّهَا مَا فِي بَطْنِ الأَرْضِ وَ ظَهْرِهَا فَيَقُولُ
لِلنَّاسِ: تَعَالَوْا إِلَى مَا قَطَعْتُمْ فِيهِ الأَرْحَامَ وَ سَفَكْتُمْ فِيهِ الدَّمَاءَ وَ رَكِبْتُمْ
فِيهِ مَحَارِمَ اللَّهِ.

فَيُعْطِي شَيْئاً لَمْ يُعْطِ أَحَدٌ كَانَ قَبْلَهُ.

قَالَ: وَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «وَهُوَ رَجُلٌ مَنِّي اسْمُهُ كَاشِمِي
يَحْفَظُنِي اللَّهُ فِيهِ وَ يَعْمَلُ بِسُنَّتِي، يَمَلَأُ الأَرْضَ قِسْطاً وَ عَدْلًا وَ نُوراً
بَعْدَ مَا تَمْتَلَى ظُلماً وَ جَوْرًا وَ سُوءًا»^(١).

قال العلامة المجلسي رحمه الله: بيان: قوله ﷺ: «إنما يكون هذا» أي
وجوب رفع الزكاة إلى الإمام.

و قوله: «يحكم بين أهل التوراة بالتوراة» لا ينافي ما في الأخبار
في أنه ﷺ لا يقبل من أحد إلا الإسلام، لأن هذا محمول على أنه
يقيم الحجّة عليهم بكتبهم.

١. علل الشرائع: ج ١ ص ١٦١.

تمام اموال دنیا آنچه در دل زمین و روی آن است نزد او جمع شود. او به مردم می‌گوید: بیایید و اموالی را که برای آن به جان هم افتاده و رشته خویشاوندی خود را از هم گسستید و خونریزی‌ها می‌کردید، و مرتکب محرمات الهی می‌شدید بگیرید!

پس بخشش‌هایی می‌دهد که پیش از او هیچ کس این‌گونه نبخشیده است.

سپس امام محمد باقر علیه السلام فرمود: پیامبر خدا صلی الله علیه و آله فرمود: «او مردی است هم‌نام من. خداوند مرا در وجود او حفظ می‌کند و او به سنت من عمل می‌نماید. زمین را از عدل و داد و نور پرگرداند، از آن پس که از ظلم، جور و زشتی پر شده باشد». علامه مجلسی رحمته الله در شرح این حدیث زیبا می‌گوید:

در این حدیث امام باقر علیه السلام می‌فرماید: «حضرت مهدی علیه السلام با اهل تورات طبق تورات و ... حکم و داوری می‌کند». این حدیث با احادیث دیگری که می‌گویند: «آن بزرگوار فقط دین اسلام را از مردم می‌پذیرد» منافات ندارد؛ زیرا در این جا مقصود این است که پیروان هر کیشی را با کتاب آسمانی خودشان محاکمه می‌کند.

أو يفعل ذلك في بدو الأمر قبل أن يعلو أمره و يتم حجته.
 قوله عليه السلام: «يحفظني الله فيه» أي يحفظ حقي و حرمتي في شأنه
 فيعينه و ينصره، أو يجعله بحيث يعلم الناس حقه و حرمة لجدّه.

□ ٤

تكون أعمار أصحاب الإمام المهدي عليه السلام مطولة
 عَنْ مُفَضَّلِ بْنِ عُمَرَ قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا عَبْدِ اللَّهِ عليه السلام يَقُولُ:
 إِنَّ قَائِمَنَا إِذَا قَامَ ﴿أَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا﴾ ^(١) وَاسْتَغْنَى الْعِبَادُ
 مِنْ ضَوْءِ الشَّمْسِ وَ يُعَمَّرُ الرَّجُلُ فِي مُلْكِهِ حَتَّى يُوَلِّدَ لَهُ أَلْفَ ذَكَرٍ لَا
 يُوَلِّدُ فِيهِمْ أَنْثَى.
 وَيَبْنِي فِي ظَهْرِ الْكُوفَةِ مَسْجِدًا لَهُ أَلْفُ بَابٍ وَ يَتَّصِلُ بُيُوتُ الْكُوفَةِ
 بِنَهْرٍ كَرْبَلَاءَ بِالْحِيرَةِ حَتَّى يَخْرُجَ الرَّجُلُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ عَلَى بَغْلَةٍ سَفَوَاءَ
 يُرِيدُ الْجُمُعَةَ فَلَا يُدْرِكُهَا. ^(٢)

١. سورة زمر آية ٦٩.

٢. منتخب الانوار: ص ١٩٠.

یا منظور آن است که در آغاز ظهور و پیش از بالا گرفتن کار، و تسلط وی بر جهان این گونه رفتار می‌کند. همچنین می‌فرماید: «خداوند مرا در وجود او حفظ می‌کند»؛ یعنی خداوند حق و احترام مرا به او می‌دهد و او را یاری و پشتیبانی می‌کند، به طوری که جهانیان حقوق و احترام او را به خاطر جدش رسول خدا ﷺ خواهند شناخت.

۴ □

طول عمر یاران و اصحاب امام مهدی علیه السلام

مفضل بن عمر می‌گوید: از حضرت امام صادق علیه السلام شنیدم که می‌فرمود:

آن گاه که قائم ما قیام کند «زمین با نور خداوند روشن گردد» و مردم از نور خورشید بی‌نیاز گردند. در دوران دولت او هر مردی دارای هزار پسر خواهد شد که حتی یک دختر در میان آنها برای او متولد نمی‌شود.

او مسجدی را در بیرون کوفه می‌سازد که هزار درب دارد، و خانه‌های کوفه به نهر کربلا و «حیره» می‌پیوندد، به گونه‌ای که مردی در روز جمعه بر استر تندرو سوار می‌شود تا خود را به نماز برساند، ولی به نماز نمی‌رسد!

٥ □

من جملة فتوحات الإمام المهدي عليه السلام هو مملكة الصين
 رَوَى أَبُو بَصِيرٍ عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ عليه السلام - فِي حَدِيثٍ طَوِيلٍ - أَنَّهُ قَالَ:
 إِذَا قَامَ الْقَائِمُ سَارَ إِلَى الْكُوفَةِ، فَهَدَمَ بِهَا أَرْبَعَةَ مَسَاجِدَ
 وَ لَمْ يَبْقَ مَسْجِدٌ عَلَى الْأَرْضِ لَهُ شُرْفٌ إِلَّا هَدَمَهَا وَ
 جَعَلَهَا جَمَاءً وَ وَسَّعَ الطَّرِيقَ الْأَعْظَمَ وَ كَسَرَ كُلَّ جَنَاحٍ
 خَارِجٍ عَنِ الطَّرِيقِ، وَ أَبْطَلَ الْكُنْفَ وَ الْمَيَازِيبَ إِلَى
 الطُّرُقَاتِ وَ لَا يَتْرُكُ بِدْعَةً إِلَّا أزالَهَا وَ لَا سُنَّةً إِلَّا أَقَامَهَا.
 وَ يَفْتَحُ قُسْطَنْطِينِيَّةَ وَ الصِّينَ وَ جِبَالَ الدَّيْلَمِ، فَيَمْكُثُ
 عَلَى ذَلِكَ سَبْعَ سِنِينَ مِقْدَارُ كُلِّ سَنَةٍ عَشْرُ سِنِينَ مِنْ
 سِنِيكُمْ هَذِهِ، ثُمَّ يَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ.

۵ □

از فتوحات و پیروزی‌های امام مهدی علیه السلام فتح کشور چین است
 ابو بصیر می‌گوید: حضرت امام صادق علیه السلام در ضمن
 حدیثی طولانی فرمود:

هنگامی که قائم ما قیام کند، وارد شهر کوفه
 می‌شود و چهار مسجد را در آن ویران می‌سازد و
 هیچ مسجد مشرفی را نمی‌گذارد جز این که کنگره
 و اشراف آن را خراب می‌کند و به حال ساده و
 بدون اشراف می‌گذارد. او شاه‌راه‌ها را توسعه
 می‌دهد. هر گوشه‌ای از خانه‌ها که در راه عمومی
 واقع است خورد می‌کند، و ناودان‌هایی را که به راه
 مردم مشرف است برمی‌دارد. هر بدعتی را
 برطرف می‌سازد و هر سنتی را باقی می‌گذارد و
 قسطنطنیه و چین و کوه‌های گیلان (دیلم) را فتح
 می‌کند و مدت هفت سال که هر سال آن به اندازه
 ده سال از سال‌های شماست بر تخت ولایت تکیه
 می‌دهد و آئین خود را اجرا می‌کند. پس از آن هر
 کاری که خدا بخواهد انجام می‌دهد.

قَالَ: قُلْتُ لَهُ: جُعِلَتْ فِدَاكَ، فَكَيْفَ تَطُولُ السُّنُونُ؟
 قَالَ: يَا مُرُّ اللَّهِ تَعَالَى الْفَلَكَ بِاللُّبُوثِ وَ قِلَّةِ الْحَرَكَةِ، فَتَطُولُ الْأَيَّامُ
 لِذَلِكَ وَ السُّنُونُ.

قَالَ: قُلْتُ لَهُ: إِنَّهُمْ يَقُولُونَ: إِنَّ الْفَلَكَ إِذَا تَغَيَّرَ فَسَدَ.
 قَالَ: ذَلِكَ قَوْلُ الزَّنَادِقَةِ، فَأَمَّا الْمُسْلِمُونَ فَلَا سَبِيلَ لَهُمْ إِلَى ذَلِكَ،
 وَ قَدْ شَقَّ اللَّهُ الْقَمَرَ لِنَبِيِّهِ ﷺ وَ رَدَّ الشَّمْسَ مِنْ قَبْلِهِ لِيُوشَعَ بْنِ نُونٍ، وَ
 أَخْبَرَ بِطُولِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَ أَنَّهُ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ. (١)

□ ٤

يسمع الناس صيحة جبرئيل في أواخر غيبة الإمام المهدي عليه السلام
 قبل ظهوره

عَنْ أَبِي بَصِيرٍ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عليه السلام قَالَ:
 قُلْتُ لَهُ: جُعِلَتْ فِدَاكَ، مَتَى خُرُوجُ الْقَائِمِ عليه السلام؟

١. روضة الواعظين: ج ٢ ص ٢٦٤.

ابو بصیر گوید: از حضرتش پرسیدم: قربانت گردم!
چگونه سال‌ها طولانی می‌شود؟

فرمود: خداوند متعال به فلک، دستور می‌دهد تا از
سرعت حرکت خود بکاهد، در نتیجه روزها و سال‌ها
طولانی خواهد شد.

گفتم: منجّمان معتقدند هر گاه سرعت حرکت فلک تغییر
یابد، در عالم ایجاد فساد خواهد شد.

فرمود: این سخن مردم زندیق و بی‌ایمان به مبدأ است؛
ولی مسلمانان که به خدای توانا اعتقاد دارند، هیچ‌گاه این
گونه دیدگاه بی‌اصل و پوچ را ندارند، چرا که خداوند متعال
ماه را برای پیامبرش به دو نیم کرد و پیش از او خورشید را
برای یوشع پیامبر برگرداند و از طولانی بودن روز قیامت که
با هزار سال از سال‌های معمولی برابر است، خبر داد.

در اواخر غیبت کبری امام مهدی علیه السلام؛ قبل از ظهور مردم صدای
جبرئیل را می‌شنوند

ابو بصیر می‌گوید: از حضرت امام صادق علیه السلام پرسیدم:
قربانت گردم، قیام قائم کی خواهد بود؟

فَقَالَ: يَا أَبَا مُحَمَّدٍ، إِنَّا أَهْلَ الْبَيْتِ لَا نُوقَّتُ، وَقَدْ قَالَ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ:
«كَذَبَ الْوَقَّاتُونَ».

يَا أَبَا مُحَمَّدٍ! إِنَّ قُدَّامَ هَذَا الْأَمْرِ خَمْسَ عِلَامَاتٍ:
أَوَّلُهُنَّ النَّدَاءُ فِي شَهْرِ رَمَضَانَ،
وَخُرُوجُ السُّفْيَانِيِّ،
وَخُرُوجُ الْخُرَّاسَانِيِّ،
وَ قَتْلُ النَّفْسِ الزَّكِيَّةِ،
وَ خَسْفُ الْبَيْدَاءِ.

ثُمَّ قَالَ: يَا أَبَا مُحَمَّدٍ! إِنَّهُ لَا بُدَّ أَنْ يَكُونَ قُدَّامَ ذَلِكَ الطَّاغُوتَانِ:
الطَّاغُوتُ الْأَبْيَضُ وَالطَّاغُوتُ الْأَحْمَرُ.

قُلْتُ: جُعِلْتُ فِدَاكَ، أَيُّ شَيْءٍ الطَّاغُوتُ الْأَبْيَضُ؟
أَيُّ شَيْءٍ الطَّاغُوتُ الْأَحْمَرُ؟

قَالَ: الطَّاغُوتُ الْأَبْيَضُ الْمَوْتُ الْجَادِفُ، وَالطَّاغُوتُ الْأَحْمَرُ
السَّيْفُ، وَلَا يَخْرُجُ الْقَائِمُ حَتَّى يُنَادِيَ بِاسْمِهِ مِنْ جَوْفِ السَّمَاءِ فِي
لَيْلَةِ ثَلَاثٍ وَعِشْرِينَ فِي شَهْرِ رَمَضَانَ لَيْلَةَ جُمُعَةٍ.
قُلْتُ: بِمَ يُنَادِي؟

فرمود: ما اهل بیتی هستیم که وقت آن را تعیین نمی‌کنیم؛ چرا که حضرت محمد صلی الله علیه و آله فرمود: «آن‌ها که وقت آن را معین می‌کنند، دروغ‌گو هستند».

ای ابا محمد! پیش از ظهور او پنج علامت خواهد بود:
اول. صدای آسمانی که در ماه رمضان شنیده می‌شود.
دوم. خروج سفیانی،

سوم. خروج مردی از مردم خراسان،

چهارم. کشته شدن نفس زکیه،

پنجم. فرو رفتن بیابان مکه.

آن‌گاه فرمود: ای ابا محمد! پیش از ظهور او دو طاعون پدید می‌آید: یکی طاعون سفید و دیگری طاعون سرخ.
 عرض کردم: قربانت گردم، طاعون سفید چیست؟ و طاعون سرخ کدام است؟

فرمود: طاعون سفید مرگ سریع و طاعون سرخ شمشیر است. قائم علیه السلام قیام نمی‌کند مگر بعد از آن که در شب جمعه بیست و سوم ماه رمضان از وسط آسمان او را به نام صدا

قَالَ: بِاسْمِهِ وَاسْمِ أَبِيهِ، أَلَا إِنَّ فُلَانَ بِنَ فُلَانٍ قَائِمٌ آلِ مُحَمَّدٍ
فَاسْمَعُوا لَهُ وَاطِيعُوهُ.

فَلَا يَبْقَى شَيْءٌ خَلَقَ اللَّهُ فِيهِ الرُّوحَ إِلَّا سَمِعَ الصَّيْحَةَ، فَتُوقِظُ النَّائِمَ،
وَ يَخْرُجُ إِلَى صَحْنِ دَارِهِ، وَ تَخْرُجُ الْعَذْرَاءُ مِنْ خِدْرِهَا، وَ يَخْرُجُ الْقَائِمُ
مِمَّا يَسْمَعُ، وَ هِيَ صَيْحَةُ جَبْرَائِيلَ عليه السلام. (١)

□ ٧

عقول القائلين بإمامة الإمام المهدي عليه السلام المنتظرين لظهوره
أفضل من عقول أهل كل زمان

عَنْ أَبِي خَالِدٍ الْكَابَلِيِّ عَنْ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ عليه السلام قَالَ:
تَمْتَدُّ الْغَيْبَةُ بِوَلِيِّ اللَّهِ الثَّانِي عَشَرَ مِنْ أَوْصِيَاءِ رَسُولِ
اللَّهِ صلوات الله عليه وآله وَالْأئِمَّةِ بَعْدَهُ.

يَا أَبَا خَالِدٍ! إِنَّ أَهْلَ زَمَانِ غَيْبَتِهِ الْقَائِلِينَ بِإِمَامَتِهِ
الْمُنْتَظِرِينَ لِظُهُورِهِ أَفْضَلُ أَهْلِ كُلِّ زَمَانٍ، لِأَنَّ اللَّهَ
تَعَالَى ذِكْرُهُ أَعْطَاهُمْ مِنَ الْعُقُولِ وَالْأَفْهَامِ وَالْمَعْرِفَةِ مَا
صَارَتْ بِهِ الْغَيْبَةُ عِنْدَهُمْ بِمَنْزِلَةِ الْمَشَاهِدَةِ.

فرمود: نام او و نام پدرش را می‌برند و می‌گویند: آگاه باشید! فلانی پسر فلانی قائم آل محمد آشکار شد. به فرمان او گوش فرا دهید و از وی پیروی کنید. بعد از این ندا هیچ صاحب روحی از آفریدگان خدا نمی‌ماند مگر این که این صدا را می‌شنود و آن‌ها که خوابیده‌اند بیدار می‌شوند و به حیاط خانه خود می‌آیند و دوشیزگان از پس پرده بیرون می‌دوند. با آن صدا، قائم علیه السلام قیام می‌کند و آن صدا، صدای جبرئیل علیه السلام است.

۷ □

عقل مردم دوران غیبت امام مهدی علیه السلام از عقل تمام مردم زمان‌ها بهتر است

ابو خالد کابلی می‌گوید: امام زین العابدین علیه السلام فرمود: غیبت به وسیله دوازدهمین ولی از جانشینان رسول خدا صلی الله علیه و آله و امامان بعد از او به درازا می‌کشد. ای اباخالد! مردم زمان او که به امامت او معتقد و منتظر ظهور او هستند، از مردم تمام زمان‌ها بهترند؛ زیرا خداوند عقل، فهم و شناختی به آن‌ها داده که غیبت در نزد آن‌ها حکم مشاهده را دارد.

وَجَعَلَهُمْ فِي ذَلِكَ الزَّمَانِ بِمَنْزِلَةِ الْمُجَاهِدِينَ بَيْنَ يَدَيِ
رَسُولِ اللَّهِ ﷺ بِالسَّيْفِ؛
أُولَئِكَ الْمُخْلَصُونَ حَقًّا وَشِيعَتُنَا صِدْقًا وَالدُّعَاةُ إِلَى
دِينِ اللَّهِ سِرًّا وَجَهْرًا.

وَقَالَ ﷺ: انْتَظِرُوا الْفَرَجَ مِنْ أَعْظَمِ الْفَرَجِ. (۱)

صبر القوم في زمان غيبة الإمام المهدي ﷺ أفضل من صبر
الناس في زمان رسول الله ﷺ

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سِنَانٍ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ ﷺ قَالَ:

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: سَيَأْتِي قَوْمٌ مِنْ بَعْدِكُمُ الرَّجُلُ الْوَاحِدُ مِنْهُمْ لَهُ
أَجْرُ خَمْسِينَ مِنْكُمْ.

قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! نَحْنُ كُنَّا مَعَكَ بِبَدْرٍ وَأُحُدٍ وَحُنَيْنٍ وَنَزَلَ فِيْنَا
الْقُرْآنُ.

فَقَالَ: إِنَّكُمْ لَوْ تَحَمَّلُوا لِمَا حُمِّلُوا لَمْ تَصْبِرُوا وَصَبَرَهُمْ. (۲)

۱. اعلام الوری: ص ۴۰۷.

۲. الخرائج: ج ۳ ص ۱۱۴۹.

خداوند آنها را در آن زمان همانند کسانی قرار داده که با شمشیر در پیش روی پیامبر خدا ﷺ علیه دشمنان دین پیکار کرده‌اند. آنان مخلصان حقیقی و شیعیان راستین ما هستند که مردم را در آشکار و نهان به دین خدا می‌خوانند. حضرتش فرمود: انتظار فرج، بزرگ‌ترین فرج است.

صبر مردم دوران غیبت امام مهدی ﷺ از صبر مردم زمان رسول خدا ﷺ بیشتر است.

عبدالله بن سنان می‌گوید: حضرت امام صادق ﷺ فرمود: رسول خدا ﷺ فرمود: مردمی بعد از شما خواهند آمد که یک تن از آنها پاداش پنجاه نفر از شما دارند. عرض کردند: ای رسول خدا! ما در جنگ بدر، احد و حنین در رکاب شما پیکار کرده‌ایم و قرآن در میان ما نازل شده است (یعنی چطور می‌شود که مردمی بیایند که یک نفر آنها پاداش پنجاه نفر ما را داشته باشد؟) فرمود: آنچه آنها متحمل می‌گردند اگر شما ببینید، نمی‌توانید مانند آنها صبر کنید.

٩ □

قيام الصبيان

عَنْ جَابِرٍ عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ الْبَاقِرِ عليه السلام قَالَ:
 مَثَلُ مَنْ خَرَجَ مِنْ أَهْلِ الْبَيْتِ قَبْلَ قِيَامِ الْقَائِمِ مَثَلُ فَرَحٍ طَارَ وَ وَقَعَ
 فِي كُوَّةٍ فَتَلَاعَبَتْ بِهِ الصَّبِيَّانِ. (١)

) ◆ □

تَكَلَّمَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ فِي زَمَانِ غَيْبَةِ الْإِمَامِ الْمَهْدِيِّ عليه السلام

عَنْ جَابِرٍ عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ عليه السلام أَنَّهُ قَالَ:

يَأْتِي عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ يَغِيبُ عَنْهُمْ إِمَامُهُمْ، فَيَأْتِيهِمْ لِلسَّائِغَيْنِ
 عَلَى أَمْرِنَا فِي ذَلِكَ الزَّمَانِ.

إِنَّ أَدْنَى مَا يَكُونُ لَهُمْ مِنَ الثَّوَابِ أَنْ يُنَادِيَهُمُ الْبَارِيُّ عَزَّ وَ جَلَّ:

عِبَادِي! آمَنْتُمْ بِسِرِّي وَ صَدَّقْتُمْ بِغَيْبِي، فَأَبْشِرُوا بِحُسْنِ

الثَّوَابِ مِنِّي.

١. مستدرک وسائل الشیعه: ج ١١ ص ٣٧.

۹ □

خروج‌های بچه‌گانه

جابر جعفی می‌گوید: حضرت امام باقر علیه السلام فرمود:
 کسانی که از ما اهل بیت پیش از قیام قائم علیه السلام قیام
 می‌کنند، مانند جوجه‌هایی هستند که بپرند و به سوراخ
 دیواری درافتند، و بچه‌ها با آنها بازی کنند

۱۰ □

ندای خدا به مؤمنان در دوران غیبت امام مهدی علیه السلام

جابر جعفی می‌گوید: امام باقر علیه السلام فرمود:
 زمانی بر مردم خواهد گذشت که امام آنها از نظرشان
 غایب گردد. خوشا به حال کسانی که در آن زمان بر عقیده
 خود نسبت به ما ثابت می‌مانند.
 به راستی کم‌ترین پاداشی که آنها دارند این است که
 خداوند متعال آنها را با این کلام صدا می‌زند:
 بندگان من! که به من ایمان آوردید و غیب مرا
 تصدیق کردید، شما را به پاداش نیکوی خود
 مژده می‌دهم.

فَأَنْتُمْ عِبَادِي وَإِمَائِي حَقًّا، مِنْكُمْ أَتَقَبَّلُ وَ عَنْكُمْ أَعْفُو، وَ
لَكُمْ أَعْفِرُ، وَ بِكُمْ أَسْقِي عِبَادِي الْغَيْثَ، وَ أَدْفَعُ عَنْهُمْ
الْبَلَاءَ، وَ لَوْلَاكُمْ لَأَنْزَلْتُ عَلَيْهِمْ عَذَابِي.

قَالَ جَابِرٌ: فَقُلْتُ: يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ! فَمَا أَفْضَلُ مَا يَسْتَعْمِلُهُ الْمُؤْمِنُ

فِي ذَلِكَ الزَّمَانِ؟

قَالَ: حِفْظُ اللِّسَانِ وَ لُزُومُ الْبَيْتِ. (١)

□ ۱۱

من ادعى الرياسة والنيابة فاسئلوا عنه عن المسائل العظام

عَنِ الْمُفْضَلِ بْنِ عُمَرَ قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا عَبْدِ اللَّهِ عليه السلام يَقُولُ:

إِنَّ لِصَاحِبِ هَذَا الْأَمْرِ غَيْبَتَيْنِ فِي إِحْدَاهُمَا يَرْجِعُ فِيهَا

إِلَى أَهْلِهِ، وَ الْأُخْرَى يُقَالُ: فِي أَيِّ وَادٍ سَلَكَ؟!

شما بندگان و کنیزان راستین من هستید، عبادت شما را می‌پذیرم، از تقصیرات شما می‌گذرم، شما را می‌آموزم، به خاطر شما بندگانم را از باران سیراب می‌کنم و بلا را از مردم برطرف می‌سازم، اگر برای خاطر شما نبود عذاب خود را بر آنان فرومی‌فرستادم.

جابر گفت: عرض کردم: ای فرزند رسول خدا! بهترین کاری که شخص مؤمن در آن زمان می‌تواند انجام دهد چیست؟

فرمود: حفظ زبان خود و ماندن در خانه!

□ ۱۱

اگر کسی ادعای نیابت کرد از مسائل مشکل و بزرگ پرسید مفضل بن عمر می‌گوید: از حضرت امام صادق علیه السلام شنیدم که می‌فرمود:

صاحب الامر دو غیبت دارد: در یکی از آنها به سوی خاندانش برمی‌گردد و در دیگری مردم می‌گویند: به کدام بیابان رفته است؟!

قُلْتُ: كَيْفَ نَصْنَعُ إِذَا كَانَ ذَلِكَ؟

قَالَ: إِنَّ ادَّعَى مُدَّعٍ فَاسْأَلُوهُ عَنْ تِلْكَ الْعِظَائِمِ الَّتِي يُجِيبُ فِيهَا

مِثْلُهُ. (١)

١٢ □

ملاقاة رجل قاشاني مع الإمام المهدي عليه السلام

أَنَّ رَجُلًا مِنْ أَهْلِ قَاشَانَ أَتَى إِلَى الْغُرِيِّ مَتَوَجِّهًا إِلَى بَيْتِ اللَّهِ الْحَرَامِ، فَاعْتَلَّ عِلَّةً شَدِيدَةً حَتَّى يَبْسُتَ رَجُلَاهُ وَ لَمْ يَقْدِرْ عَلَى الْمَشْيِ، فَخَلْفَهُ رَفَقَاؤُهُ وَ تَرَكَوهُ عِنْدَ رَجُلٍ مِنَ الصُّلَحَاءِ كَانَ يَسْكُنُ فِي بَعْضِ حِجْرَاتِ الْمَدْرَسَةِ الْمَحِيطَةِ بِالرَّوَضَةِ الْمُقَدَّسَةِ وَ ذَهَبُوا إِلَى الْحَجِّ.

فَكَانَ هَذَا الرَّجُلُ يَغْلِقُ عَلَيْهِ الْبَابَ كُلَّ يَوْمٍ وَ يَذْهَبُ إِلَى الصَّحَارِيِّ لِلتَّنَزُّهِ وَ لَطَلَبِ الدَّرَارِيِّ الَّتِي تَأْخُذُ مِنْهَا.

١. الغيبة، نعماني: ص ١٧٣.

عرض کردم: در آن موقع چه باید کرد؟

فرمود: اگر کسی مدعی شد که از جانب آن حضرت وکالت دارد، مسائل بزرگ دینی مهمی را که باید نماینده او پاسخ آن‌ها را بدهد، از وی پرسید (تا سیه روی شود هر که در او غش باشد!)

۱۲ □

ملاقات مردی از اهل کاشان با امام مهدی علیه السلام

مردی از اهل کاشان عازم حج بیت الله بود، وقتی به نجف اشرف رسید، در آن جا سخت بیمار شد به طوری که پاهایش خشک شد و توان راه رفتن نداشت.

همراهان وی او را به یکی از صلحا که در یکی از اتاق‌های مدرسه جنب حرم مطهر سکنی داشت، سپردند و خود به حج رفتند.

صاحب اتاق هر روز بیمار را در اتاق می‌گذاشت و درب آن را قفل می‌کرد و برای گردش و طلب روزی به بیابان می‌رفت.

فقال له في بعض الأيام: إنني قد ضاق صدري و استوحشت من هذا المكان، فاذهب بي اليوم و اطرحني في مكان و اذهب حيث شئت.

قال: فأجابني إلى ذلك و حملني و ذهب بي إلى مقام القائم صلوات الله عليه خارج النجف، فأجلسني هناك و غسل قميصه في الحوض و طرحها على شجرة كانت هناك و ذهب إلى الصحراء و بقيت و حدي مغموماً أفكر فيما يؤول إليه أمري.

فإذا أنا بشاب صبيح الوجه أسمر اللون دخل الصحن و سلم عليّ و ذهب إلى بيت المقام و صلى عند المحراب ركعات بخشوع و خشوع لم أر مثله قط.

فلما فرغ من الصلاة خرج و أتاني و سألني عن حالي. فقلت له: ابتليت ببلية ضقت بها لا يشفيني الله فأسلم منها و لا يذهب بي فأستريح.

فقال: لا تحزن، سيعطيك الله كليهما، و ذهب.

روزی بیمار به صاحب اتاق گفت: دلم گرفته و دیگر از ماندن در این اتاق وحشت می‌کنم. امروز مرا بیرون ببر و در جایی رها کن و هر جا می‌خواهی برو!

مرد کاشانی می‌گوید: صاحب اتاق مرا به طرف مقام حضرت قائم صلوات الله علیه که در بیرون نجف اشرف (در گورستان وادی السلام) واقع است، برد و مرا در آن جا نشانید. سپس پیراهن خود را در حوض آن جا شست و روی درختی که در آن جا بود پهن کرد و به بیابان رفت.

من در آن جا تنها ماندم و در باره سرنوشت خود می‌اندیشیدم. ناگاه دیدم جوانی خوش سیما و گندم‌گون داخل صحن مقام صاحب الزمان علیه السلام شد و به من سلام کرد. سپس یک راست به مقام حضرت قائم علیه السلام رفت و چند رکعت نماز با خشوع و خضوع که کسی را بدان حالت ندیده بودم، خواند. بعد از آن که از نماز فارغ شد نزد من آمد و احوالم را پرسید.

گفتم: به یک بیماری مبتلا شده‌ام که راحتی ندارم. خداوند نه شفا می‌دهد که بهبود یابم و نه جانم را می‌ستاند که آسوده شوم.

گفت: غمگین مباش! به زودی خداوند هر دوی آنها را به

تو می‌دهد.

فلما خرج رأيت القميص وقع على الأرض فقامت و أخذت
القميص و غسلتها و طرحتها على الشجر، فتفكرت في أمري و قلت:
أنا كنت لا أقدر على القيام و الحركة فكيف صرت هكذا.
فنظرت إلى نفسي فلم أجد شيئاً مما كان بي فعلمت أنه كان
القائم صلوات الله عليه، فخرجت فنظرت في الصحراء فلم أر أحداً فندمت
ندامة شديدة.

فلما أتاني صاحب الحجرة سألني عن حالي و تحيّر في أمري.
فأخبرته بما جرى، فتحسّر على ما فات منه و مني و مشيت معه إلى
الحجرة.

قالوا: فكان هكذا سليماً حتى أتى الحاج و رفقائه. فلما رأهم و
كان معهم قليلاً مرض و مات و دفن في الصحن، فظهر صحّة ما
أخبره ﷺ من وقوع الأمرين معاً. (١)

١. بحار الأنوار: ج ٥٢ ص ١٧٧.

این را گفت و رفت. وقتی او رفت دیدم پیراهن روی زمین افتاده است. برخاستم آن را برداشتم و شستم و دوباره روی درخت پهن کردم. سپس درباره خود به فکر فرو رفتم و پیش خود گفتم: من قبلاً قادر نبودم از جا برخیزم و حرکت کنم، چطور شد که این طور شدم!؟

هنگامی که متوجه شدم دیدم اثری از آن بیماری در من نیست، آن موقع یقین کردم که وی امام زمان علیه السلام بوده است. از آن جا بیرون آمدم و به بیابان نگاه کردم و کسی را ندیدم و بی اندازه پشیمان شدم.

وقتی صاحب اتاق آمد، احوالم را پرسید و از وضع من متحیر شد. من هم ماجرا را به او گفتم و او هم بر آنچه از دست او و من رفته بود، حسرت خورد.

سپس با او به اتاق رفتیم. اهل نجف می گفتند: او همین طور سالم ماند تا موقعی که حاجی‌ها و رفقای او آمدند. وقتی آنها را دید و مدتی اندک با آنها به سر برد، دوباره بیمار شد و از دنیا رفت و در صحن مطهر مدفون گردید. بدین وسیله آنچه حضرت به او خبر داده بود که هر دو آرزویت عملی خواهد شد، آشکار گردید.

۱۳ □

ملاقاة محمد بن عيسى البحريني مع الإمام المهدي عليه السلام

لَمَّا كَانَ بِلْدَةِ الْبَحْرَيْنِ تَحْتَ وَلايَةِ الْأَفْرَنْجِ جَعَلُوا وَآلِيَهَا رِجَالًا مِنَ الْمُسْلِمِينَ لِيَكُونَ أَدْعَى إِلَى تَعْمِيرِهَا وَأُصْلِحَ بِحَالِ أَهْلِهَا.

وَكَانَ هَذَا الْوَالِي مِنَ الْنَوَاصِبِ، وَ لَهُ وَزِيرٌ أَشَدَّ نَصَبًا مِنْهُ يَظْهَرُ الْعِدَاوَةَ لِأَهْلِ الْبَحْرَيْنِ، لِحُبِّهِمْ لِأَهْلِ الْبَيْتِ عليهم السلام وَ يَحْتَالُ فِي إِهْلَاكِهِمْ وَ إِضْرَارِهِمْ بِكُلِّ حِيلَةٍ.

فَلَمَّا كَانَ فِي بَعْضِ الْأَيَّامِ دَخَلَ الْوَزِيرُ عَلَى الْوَالِي وَ بِيَدِهِ رِمَانَةٌ، فَأَعْطَاهَا الْوَالِي، فَإِذَا كَانَ مَكْتُوبًا عَلَيْهَا: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ أَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ وَعُثْمَانُ وَعَلِيٌّ خُلَفَاءُ رَسُولِ اللَّهِ».

فَتَأَمَّلَ الْوَالِي، فَرَأَى الْكِتَابَةَ مِنْ أَسْلِ الرِّمَانَةِ بِحَيْثُ لَا يَحْتَمَلُ عِنْدَهُ أَنْ يَكُونَ مِنْ صِنَاعَةِ بَشَرٍ، فَتَعَجَّبَ مِنْ ذَلِكَ.

۱۳ □

ملاقات محمد بن عیسیٰ بحرینی با امام مهدی علیه السلام

در نقلی آمده است:

موقعی که شهر بحرین در تصرف فرنگیان بود، شخصی از مسلمانان را به حکومت آنجا گماشتند تا موجب آبادی بیشتر آنجا شود و بهتر بتوانند به وضع اهالی رسیدگی کنند. این والی مردی ناصبی بود. به علاوه وزیری داشت که تعصبش از وی بیشتر بود، وزیر نسبت به مردم بحرین که دوست‌دار اهل بیت بودند، اظهار دشمنی می‌کرد، و برای نابودی و زیان رساندن به آنها حيله‌ها می‌انگیخت.

روزی وزیر در حالی که اناری در دست داشت نزد والی رفت و انار را به او داد. والی دید بر روی پوست انار نوشته شده است: «لا اله الا الله، محمد رسول الله، ابوبکر و عمر و عثمان و علی خلفاء رسول الله».

وقتی به دقت آن را نگرید، دید که این عبارت به طور طبیعی در پوست انار نوشته شده؛ به گونه‌ای که گمان نمی‌رفت ساخته دست بشر باشد و از این جهت در شگفت ماند!

و قال للوزير: هذه آية بيّنة و حجة قويّة على إبطال مذهب
الرافضة، فما رأيك في أهل البحرين؟

فقال له: أصلحك الله، إنّ هؤلاء جماعة متعصبون ينكرون
البراهين و ينبغي لك أن تحضرهم و تريهم هذه الرمانة، فإن قبلوا و
رجعوا إلى مذهبنا كان لك الثواب الجزيل بذلك، و إن أبوا إلّا المقام
على ضلالتهم فخيرهم بين ثلاث: إمّا أن يؤدوا الجزية و هم
صاغرون، أو يأتوا بجواب عن هذه الآية البيّنة التي لا محيص لهم
عنها، أو تقتل رجالهم و تسبي نساءهم و أولادهم و تأخذ بالغنيمة
أموالهم.

فاستحسن الوالي رأيه و أرسل إلى العلماء و الأفاضل الأخيار و
النجباء و السادة الأبرار من أهل البحرين و أحضرهم و أراهم الرمانة
و أخبرهم بما رأى فيهم إن لم يأتوا بجواب شاف من القتل و الأسر و
أخذ الأموال أو أخذ الجزية على وجه الصغار كالكفار.

والی به وزیر گفت: این دلیل روشن و برهان محکمی بر ابطال مذهب رافضی‌ها (شیعیان) است. نظر تو درباره مردم بحرین چیست؟

وزیر گفت: این جماعت متعصب و منکر دلایل هستند، امر کن آن‌ها را حاضر نمایند و این انار را به آن‌ها نشان بده، اگر پذیرفتند و به مذهب ما درآمدند شما ثواب فراوان برده‌اید، و چنانچه نپذیرفتند و هم چنان بر گمراهی خود باقی ماندند، آن‌ها را در قبول یکی از سه چیز مخیر گردان: یا حاضر شوند با ذلت و خواری - مثل یهود و نصارا - جزیه بدهند، و یا جوابی برای این دلیل روشنی که نمی‌توان آن را نادیده گرفت بیاورند، و یا این که مردان آن‌ها کشته شوند و زنان و فرزندان‌شان اسیر گردند و اموال‌شان را به غنیمت گیریم.

والی رأی وزیر را مورد تحسین قرار داد و فرستاد علما و دانشمندان و نیکان و و نجبا و بزرگان شیعه بحرین را احضار نمود و انار را به آن‌ها نشان داد و گفت: اگر جواب کافی و قانع‌کننده‌ای نیاورید، یا باید کشته شوید و اسیر گردید و اموالتان ضبط شود، و یا هم چون کفار جزیه پردازید.

فتحيروا في أمرها و لم يقدرُوا على جواب و تغيرت وجوههم و ارتعدت فرائصهم.

فقال كبراًؤهم: أمهلنا أيها الأمير! ثلاثة أيام لعننا نأتيك بجواب ترتضيه و إلا فاحكم فينا ما شئت.

فأمهلهم فخرجوا من عنده خائفين مرعوبين متحيّرين.

فاجتمعوا في مجلس و أجالوا الرأي في ذلك، فاتفق رأيهم على أن يختاروا من صلحاء البحرين و زهادهم عشرة ففعلوا، ثم اختاروا من العشرة ثلاثة، فقالوا: لأحدهم اخرج الليلة إلى الصحراء و اعبد الله فيها و استغث بإمام زماننا و حجة الله علينا لعله يبين لك ما هو المخرج من هذه الداهية الدهماء.

فخرج و بات طول ليلته متعبداً خاشعاً داعياً باكياً يدعو الله و يستغث بالإمام عليه السلام حتى أصبح و لم ير شيئاً.

فأتاهم و أخبرهم، فبعثوا في الليلة الثانية الثاني منهم.

فرجع كصاحبه و لم يأتهم بخبر فازداد قلقهم و جزعهم.

وقتی آنها انار را دیدند سخت متحیر گشتند و نتوانستند جواب شایسته‌ای بدهند، رنگ صورتشان پرید و بندهای بدنشان به لرزه افتاد.

سپس بزرگان آنها به والی گفتند: سه روز به ما مهلت بده! شاید بتوانیم جوابی که مورد پسند واقع شود بیاوریم و گرنه هر طور می‌خواهی میان ما حکم کن!

والی به آنها مهلت داد. رجال بحرین در حالی که هراسان و مرعوب و متحیر بودند، از نزد والی بیرون آمده و مجلسی تشکیل داده و به مشورت پرداختند.

آن‌گاه بنا گذاشتند که از میان صلحا و زهاد بحرین ده نفر و از میان آن ده نفر، سه نفر را انتخاب کنند. چون چنین کردند به یکی از آن سه نفر گفتند: تو امشب به بیابان برو و تا صبح مشغول عبادت باش و از خداوند به وسیله امام زمان علیه السلام یاری بخواه!

او رفت و شب را به صبح آورد و چیزی ندید، ناچار برگشت و جریان را به آنها اطلاع داد.

شب دوم نیز نفر دوم را فرستادند و او نیز مانند شخص نخست برگشت و خبری نیاورد و بر اضطراب و پریشانی آنها افزود.

فأحضروا الثالث و كان تقيّاً فاضلاً اسمه محمّد بن عيسى، فخرج
الليلة الثالثة حافياً حاسر الرأس إلى الصحراء، و كانت ليلة مظلمة،
فدعا و بكى و توسّل إلى الله تعالى في خلاص هؤلاء المؤمنين و
كشف هذه البلية عنهم و استغاث بـ «صاحب الزمان».

فلما كان آخر الليل إذا هو برجل يخاطبه و يقول: يا محمد بن
عيسى! ما لي أراك على هذه الحالة؟ و لما ذا خرجت إلى هذه
البرية؟

فقال له: أيّها الرجل! دعني، فإنّي خرجت لأمر عظيم و خطب
جسيم لا أذكره إلاّ لإمامي و لا أشكوه إلاّ إلى من يقدر على كشفه
عني.

فقال: يا محمّد بن عيسى! أنا صاحب الأمر، فاذا كر حاجتك!
فقال: إن كنت هو فأنت تعلم قصّتي و لا تحتاج إلى أن
أشرحها لك.

آن‌گاه نفر سومی را - که مردی پاک سرشت و دانشمند به نام محمد بن عیسی بود - خواستند و او شب سوم را با سر و پای برهنه روی به بیابان نهاد. آن شب، شب تاریکی بود. محمد بن عیسی تمام شب را مشغول دعا، گریه و توسل به خدا بود که شیعیان را از آن بلا رهایی بخشد و حقیقت مطلب را برای آنها روشن سازد و برای تأمین این منظور به حضرت صاحب الزمان علیه السلام متوسل گردید.

ناگاه در آخر شب دید مردی او را مخاطب ساخت و گفت: ای محمد بن عیسی! چه شده که تو را بدین حالت می‌بینم؟ برای چه به این بیابان آمده‌ای؟

گفت: ای مرد! مرا به حال خود واگذار. من برای کار بزرگ و مطلب مهمی بیرون آمده‌ام که آن را جز برای امام خود نمی‌گویم و شکوه آن را نزد کسی می‌برم که این راز را بر من آشکار سازد.

گفت: ای محمد بن عیسی! صاحب الأمر من هستم. مقصودت را بگو!

گفت: اگر تو صاحب الأمر هستی داستان مرا می‌دانی و نیازی نداری که من آن را شرح بدهم.

فقال له: نعم، خرجت لما دهمكم من أمر الرمانة و ما كتب عليها و ما أوعدكم الأمير به.

قال: فلما سمعت ذلك توجّهت إليه و قلت له: نعم يا مولاي! قد تعلم ما أصابنا و أنت إمامنا و ملاذنا و القادر على كشفه عنا.

فقال صلوات الله عليه: يا محمد بن عيسى! إنّ الوزير لعنه الله في داره شجرة رمان، فلما حملت تلك الشجرة صنع شيئاً من الطين على هيئة الرمانة، و جعلها نصفين و كتب في داخل كلّ نصف بعض تلك الكتابة، ثمّ وضعهما على الرمانة و شدّهما عليها و هي صغيرة فأثر فيها و صارت هكذا.

فإذا مضيتم غداً إلى الوالي فقل له: جئتك بالجواب، و لكنني لا أبعده إلا في دار الوزير.

فرمود: آری، تو برای مشکلی که انار برای شما ایجاد کرده، مطلبی که بر آن نوشته شده و تهدیدی که والی نموده است به بیابان آمده‌ای!

وقتی محمد بن عیسی این سخن را شنید به طرف او رفت و عرض کرد: آری، ای آقای من! شما می‌دانید که ما چه حالی داریم؟ شما امام و پناه‌گاه ما هستید و قادرید که این خطر را از ما برطرف سازید، به داد ما برسید!

حضرت فرمود: ای محمد بن عیسی! وزیر ملعون درخت اناری در خانه خود دارد. قالبی از گل به شکل انار در دو نصف ساخته و توی هر نصفی از آن قسمتی از آن کلمات را نوشته است، سپس آن قالب گلی را روی انار نهاده و در وقتی که انار کوچک بود توی آن گذاشته و آن را محکم بسته است. آن گاه به مرور که انار بزرگ شده، آن نوشته در پوست انار تأثیر بخشیده تا به این صورت درآمده است!

فردا نزد والی می‌روی و به او می‌گویی: جواب تو را آورده‌ام، ولی حتماً باید در خانه وزیر باشد.

فإذا مضيتم إلى داره فانظر عن يمينك ترى فيها غرفة، فقل للوالي: لا أجيبك إلا في تلك الغرفة، و سيأبى الوزير عن ذلك و أنت بالغ في ذلك و لا ترض إلا بصعودها، فإذا صعد فاصعد معه و لا تتركه وحده يتقدم عليك، فإذا دخلت الغرفة رأيت كوة فيها كيس أبيض فانفض إليه و خذه فترى فيه تلك الطينة التي عملها لهذه الحيلة، ثم ضعها أمام الوالي و ضع الرمانة فيها لينكشف له جلية الحال.

وأيضاً يا محمد بن عيسى! قل للوالي: إن لنا معجزة أخرى و هي أن هذه الرمانة ليس فيها إلا الرماد و الدخان، و إن أردت صحة ذلك فأمر الوزير بكسرها، فإذا كسرها طار الرماد و الدخان على وجهه و لحيته.

فلما سمع محمد بن عيسى ذلك من الإمام فرح فرحاً شديداً، و قبل بين يدي الإمام صلوات الله عليه، و انصرف إلى أهله بالبشارة و السرور.

وقتی به خانه وزیر رفتید به سمت راست خود نگاه کن که اتاقی می بینی.

آن‌گاه به والی بگو: جواب تو در همین اتاق است. وزیر می خواهد از نزدیک شدن به آن اتاق سر باز زند، ولی تو اصرار کن و سعی کن که از آن بالا بروی، وقتی دیدی وزیر خودش بالا رفت تو هم با او بالا برو و او را تنها مگذار مبادا از تو جلو بیفتد!

هنگامی که وارد اتاق شدی در دیوار آن سوراخی می بینی که کیسه سفیدی در آن است. آن را بردار که خواهی دید قالب گلی انار که برای این نقشه ساخته در آن کیسه است.

سپس آن را پیش روی والی بگذار و آن انار را در آن بگذار تا حقیقت مطلب برای او روشن گردد!

همچنین به والی بگو: ما معجزه دیگری نیز داریم و آن این است که داخل این انار جز خاکستر و دود، چیزی نیست، اگر می خواهی صحت آن را بدانی به وزیر بگو آن را بشکند.

وقتی وزیر آن را شکست، دود و خاکستر آن به صورت و ریش او می پرد.

وقتی محمد بن عیسی این سخنان را از امام علیه السلام شنید بسیار مسرور گردید و دست مبارک آن حضرت را بوسید و با مژده و شادی مراجعت نمود.

فلما أصبحوا مضوا إلى الوالي، ففعل محمد بن عيسى كل ما أمره الإمام و ظهر كل ما أخبره، فالتفت الوالي إلى محمد بن عيسى.

وقال له: من أخبرك بهذا؟

فقال: إمام زماننا و حجة الله علينا.

فقال: و من إمامكم؟

فأخبره بالأئمة واحداً بعد واحد إلى أن انتهى إلى صاحب الأمر

صلوات الله عليهم.

فقال الوالي: مدّ يدك، فأنا أشهد أن لا إله إلا الله و أن محمداً

عبده و رسوله، و أن الخليفة بعده بلا فصل أمير المؤمنين علي عليه السلام.

ثم أقرّ بالأئمة إلى آخرهم عليه السلام و حسن إيمانه و أمر بقتل الوزير، و اعتذر إلى أهل البحرين و أحسن إليهم و أكرمهم.

وهذه القصة مشهورة عند أهل البحرين و قبر محمد بن عيسى

عندهم معروف يزوره الناس. (١)

چون صبح فرا رسید به خانه والی رفتند و همان طور که امام علیه السلام دستور داده بود، عمل کرد.

والی به محمد بن عیسی رو کرد و پرسید: چه کسی این را به تو خبر داد؟

گفت: امام زمان ما و حجّت پروردگار.

پرسید: امام شما کیست؟

محمد بن عیسی یک یک امامان را به او معرفی کرد تا به امام زمان صلوات الله علیهم رسید.

والی گفت: دستت را دراز کن تا من گواهی دهم که خدایی جز خداوند یگانه نیست و این که محمد بنده و پیامبر اوست و خلیفه بلا فصل بعد از او امیر مؤمنان علی علیه السلام است.

آن گاه به تمام امامان تا آخر آنها اقرار کرد و ایمانش نیکو گشت.

سپس دستور داد وزیر را به قتل رساندند و از مردم بحرین معذرت خواست و نسبت به آنها نیکی نمود و آنها را گرامی داشت.

راوی گوید: این حکایت نزد مردم بحرین مشهور است. قبر محمد بن عیسی در آنجا معروف است و مردم به زیارت آن می‌روند.

□ ١٤

فساد النساء والشبان من علائم ظهور الإمام المهدي عليه السلام

عَنِ ابْنِ صَدَقَةَ عَنْ جَعْفَرٍ عَنْ أَبِيهِ عليه السلام أَنَّ النَّبِيَّ صلى الله عليه وآله قَالَ:

كَيْفَ بِكُمْ إِذَا فَسَدَ نِسَاؤُكُمْ، وَ فَسَقَ شُبَّانُكُمْ وَ لَمْ تَأْمُرُوا

بِالْمَعْرُوفِ وَ لَمْ تَنْهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ.

فَقِيلَ لَهُ: وَ يَكُونُ ذَلِكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟

قَالَ: نَعَمْ وَ شَرٌّ مِنْ ذَلِكَ؛ كَيْفَ بِكُمْ إِذَا أَمَرْتُمْ بِالْمُنْكَرِ وَ نَهَيْتُمْ عَنِ

الْمَعْرُوفِ؟

قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! وَ يَكُونُ ذَلِكَ؟

قَالَ: نَعَمْ، وَ شَرٌّ مِنْ ذَلِكَ كَيْفَ بِكُمْ إِذَا رَأَيْتُمُ الْمَعْرُوفَ مُنْكَرًا وَ

الْمُنْكَرَ مَعْرُوفًا. (١)

۱۴ □

فسق زنان و جوانان از نشانه‌های ظهور امام مهدی علیه السلام

محمد بن صدقه می‌گوید: امام جعفر صادق علیه السلام از پدر بزرگوارش امام محمد باقر علیه السلام روایت کرده که فرمود: پیامبر خدا صلی الله علیه و آله فرمود:

چگونه خواهید بود، آن گاه که زنان شما فاسد و جوانان شما فاسق شوند؛ نه امر به معروف کنید و نه نهی از منکر نمایید.

عرض کردند: ای رسول خدا! آیا این چنین خواهد شد؟ فرمود: آری، از این هم بدتر خواهد شد. چه حالی خواهید داشت هنگامی که امر به منکر کنید و نهی از معروف نمایید؟!!

عرض کردند: ای رسول خدا! آیا چنین خواهد شد؟ فرمود: آری، از این هم بدتر می‌شود. چگونه خواهید بود در وقتی که بینید کار خوب، زشت و کار زشت، خوب شمرده شود؟!!

□ ١٥

الاختلافات الدينية واهل القبلة من المسلمين معهم من علائم

ظهور الإمام المهدي عليه السلام

عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ عليه السلام فِي قَوْلِهِ: ﴿قُلْ هُوَ الْقَائِرُ عَلَيَّ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ

عَذَابًا مِنْ فَوْقِكُمْ﴾ (١).

قَالَ: هُوَ الدَّجَالُ وَ الصَّيْحَةُ.

﴿أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْضِكُمْ﴾ (٢)،

وَ هُوَ الْخَسْفُ.

أَوْ يَلْبِسَكُمْ شِيْعًا،

وَ هُوَ اخْتِلَافٌ فِي الدِّينِ وَ طَعْنٌ بَعْضِكُمْ عَلَى بَعْضٍ.

﴿وَ يُذِيقَ بَعْضَكُمْ بِأَسْ بَعْضٍ﴾ (٣)،

وَ هُوَ أَنْ يَقْتُلَ بَعْضُكُمْ بَعْضًا وَ كُلُّ هَذَا فِي أَهْلِ الْقِبْلَةِ. (٤)

١. سورة انعام آيه ٦٥.

٢. همان.

٣. همان.

٤. تفسير قمي: ج ١ ص ٢٠٤.

۱۵ □

اختلافات دینی اهل قبله و مسلمانان با هم دیگر از علائم ظهور
امام مهدی علیه السلام

ابوالجارود می‌گوید: حضرت امام باقر علیه السلام در تفسیر این
آیه که می‌فرماید: «(ای پیامبر!) بگو: خداوند قادر است که
عذابی از بالا به سوی شما بفرستد». فرمود: منظور از این
عذاب، دجال و صدای آسمانی است.

در باره «یا عذابی از زیر پای شما بفرستد». فرمود: منظور
فرو رفتن در بیابان است.

در باره «یا شما را گروه‌های مختلف به هم ریزد». فرمود:
منظور اختلافاتی است که در امور دینی پیدا می‌شود و از
یک دیگر بدگویی می‌نمایند.

در باره «سختی بعضی از شما را به بعضی دیگر
می‌چشانند». فرمود: این است که برخی از شما برخی دیگر را
به قتل برسانند و تمام این عذاب‌ها در میان اهل قبله رخ
می‌دهد.

۱۶ □

لا يستجاب الدعاء في آخر الزمان

عَنِ السَّكُونِيِّ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عليه السلام قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وآله:

سَيَأْتِي عَلَى أُمَّتِي زَمَانٌ تَخْبُثُ فِيهِ سَرَائِرُهُمْ وَ تَحْسُنُ

فِيهِ عِلَانِيَتُهُمْ طَمَعًا فِي الدُّنْيَا لَا يُرِيدُونَ بِهِ مَا عِنْدَ اللَّهِ

عَزًّا وَ جَلًّا يَكُونُ أَمْرُهُمْ رِيَاءً لَا يُخَالِطُهُ خَوْفٌ يَعْصِمُهُمُ

اللَّهُ مِنْهُ بِعِقَابٍ فَيَدْعُونَهُ دُعَاءَ الْغَرِيقِ فَلَا يُسْتَجَابُ

لَهُمْ. (۱)

۱۷ □

يخالف الناس للإمام المهدي عليه السلام مع أنهم يعرفونه

عَنْ زُرَّارَةَ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عليه السلام قَالَ:

يُنَادِي مُنَادٍ بِاسْمِ الْقَائِمِ عليه السلام.

۱۶ □

دعا در آخرالزمان مستجاب نمی‌شود

سکونی می‌گوید: حضرت امام صادق علیه السلام فرمود: پیامبر خدا صلی الله علیه و آله فرمود:

برای امت من زمانی پیش می‌آید که باطنشان پلید و ظاهرشان به واسطه طمع به دنیا نیکو خواهد بود. آنها در آن زمان آنچه را نزد خداست نمی‌خواهند و کارشان از روی ریا است و ترسی از خداوند ندارند، در آن هنگام خداوند آنها را به عذابی مبتلا سازد که هر چه دعای غریق بخوانند، دعایشان مستجاب نخواهد شد.

۱۷ □

با این که مردم امام زمان علیه السلام را می‌شناسند، ولی باز با او مخالفت می‌نمایند

زراره می‌گوید: حضرت امام صادق علیه السلام فرمود:
در هنگام ظهور صدازنده‌ای حضرت قائم علیه السلام را به اسم،
نام می‌برد.

قُلْتُ: خَاصٌّ أَوْ عَامٌّ؟

قَالَ: عَامٌّ يَسْمَعُ كُلُّ قَوْمٍ بِلِسَانِهِمْ.

قُلْتُ: فَمَنْ يُخَالِفُ الْقَائِمَ عليه السلام وَ قَدْ نُودِيَ بِاسْمِهِ؟

قَالَ: لَا يَدْعُهُمْ إِبْلِيسُ حَتَّى يُنَادِيَ فِي آخِرِ اللَّيْلِ فَيُشَكِّكُ النَّاسَ.

قال العلامة المجلسي رحمته الله: بيان:

الظاهر «في آخر النهار» كما في الأخبار و لعله من النسخ، و لم

يكن في بعض النسخ «في آخر الليل» أصلاً. (١)

□ ١٨

سقوط حساب المنجمين في آخر الزمان قبل ظهور الإمام

المهدي عليه السلام

عَنْ وَرْدٍ عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ عليه السلام قَالَ:

أَيَّتَانِ بَيْنَ يَدَيَّ هَذَا الْأَمْرُ:

خُسُوفُ الْقَمَرِ لِخَمْسٍ.

١. بحار الأنوار: ج ٥٢ ص ٢٠٥.

عرض کردم: این صدا برای افراد خاصی است یا عمومی است؟

فرمود: عمومی است و هر ملّتی به زبان خود آن را می‌شنوند.

عرض کردم: با این که قائم علیه السلام را به اسم صدا می‌زنند دیگر چه کسانی با او مخالفت می‌کنند؟

فرمود: شیطان آن‌ها را به حال خود نمی‌گذارد تا آن که در پایان همان شب صدایی می‌زند و مردم را به شکّ می‌اندازد. علامه مجلسی رحمته الله در توضیح این حدیث نورانی می‌فرماید: به نظر می‌رسد به جای «پایان همان شب»، «در پایان همان روز» باشد، گویا اشتباه از دست نویس بوده؛ چرا که در برخی نسخه‌ها به طور کلی عبارت «در پایان همان شب» نیست.

۱۸ □

با خسوف و کسوف ماه و خورشید در آخرالزمان حساب منجمین به هم می‌خورد

ورد می‌گوید: حضرت امام باقر علیه السلام فرمود:
پیش از ظهور قائم دو علامت پدید می‌آید:
یکی گرفتن ماه در پنجم ماه.

وَحُسُوفُ الشَّمْسِ لِخَمْسِ عَشْرَةَ.

وَلَمْ يَكُنْ ذَلِكَ مُنْذُ هَبَطَ آدَمُ عليه السلام إِلَى الْأَرْضِ وَ عِنْدَ ذَلِكَ سَقَطَ
حِسَابُ الْمُتَجَمِّينَ. (١)

□ ١٩

ذهاب خمسة نفر من كل سبعة نفر من علائم ظهور الإمام
المهدي عليه السلام

عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ خَالِدٍ قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا عَبْدِ اللَّهِ عليه السلام يَقُولُ:

قُدَّامَ الْقَائِمِ عليه السلام مَوْتَانِ:

مَوْتُ أَحْمَرٍ،

وَمَوْتُ أَبْيَضٍ؛

حَتَّى يَذْهَبَ مِنْ كُلِّ سَبْعَةٍ خَمْسَةٌ، فَالْمَوْتُ الْأَحْمَرُ

السَّيْفُ، وَالْمَوْتُ الْأَبْيَضُ الطَّاعُونَ. (٢)

١. الخرائج: ج ٣ ص ١١٥٨.

٢. العدد القوية: ص ٦٦.

و دیگری گرفتن آفتاب در پانزدهم ماه.
از زمان هبوط حضرت آدم علیه السلام تا آن موقع چنین خسوف
و کسوفی روی نداده است و در آن موقع حساب منجمین به
هم می خورد.

۱۹ □

از علائم ظهور امام مهدی علیه السلام این است که از هر ۷ نفر ۵ نفر
می میرند

سلیمان بن خالد می گوید: از امام جعفر صادق علیه السلام شنیدم
که می فرمود:

پیش از آمدن قائم علیه السلام دو گونه مرگ خواهد بود:

مرگ سرخ،

و مرگ سفید؛

به طوری که از هر هفت نفر پنج نفر جان
می دهند، مرگ سرخ (کشته شدن با) شمشیر و
مرگ سفید همان طاعون است.

□ ٢٠

اختلافات الشيعة بينهم من علائم ظهور الإمام المهدي عليه السلام
 عَنْ عَبْدِ الْكَرِيمِ قَالَ: ذُكِرَ عِنْدَ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عليه السلام الْقَائِمُ.
 فَقَالَ: أَنِّي يَكُونُ ذَلِكَ وَ لَمْ يَسْتَدِرِ الْفُلُكُ حَتَّى يُقَالَ: مَاتَ أَوْ هَلَكَ
 فِي أَيِّ وَادٍ سَلَكَ.

فَقُلْتُ: وَمَا اسْتِدَارَةُ الْفُلِكِ؟
 فَقَالَ: اخْتِلَافُ الشَّيْعَةِ بَيْنَهُمْ. (١)

□ ٢١

طلوع وجه وبروز يد في القمر من علائم ظهور الإمام المهدي عليه السلام
 عَنْ دَاوُدَ بْنِ سِرْحَانَ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عليه السلام أَنَّهُ قَالَ:
 الْعَامُ الَّذِي فِيهِ الصَّيْحَةُ قَبْلَهُ الْآيَةُ فِي رَجَبٍ.

١. الغيبة، نعماني: ص ١٥٧.

۲۰ □

اختلافات شیعیان در مورد امام مهدی علیه السلام قبل از ظهور
 عبدالکریم می‌گوید: در حضور امام جعفر صادق علیه السلام از
 حضرت قائم علیه السلام سخن به میان آمد.
 حضرت فرمود: از کجا به این زودی او ظهور می‌کند، و
 حال آن که هنوز دور آسمان نرسیده تا آن جا که گفته شود: او
 مرده، یا اگر هست به کدام بیابان رفته است؟
 عرض کردم: دور آسمان یعنی چه؟
 فرمود: منظور اختلافی است که در این باره میان شیعیان
 روی می‌دهد.

۲۱ □

ظاهر شدن صورت و دستی در ماه از علائم ظهور امام مهدی علیه السلام
 داوود بن سرحان می‌گوید: حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
 فرمود:
 آن سالی که در آن صیحه آسمانی شنیده می‌شود، پیش از
 آن در ماه رجب علامتی خواهد بود.

قُلْتُ: وَمَا هِيَ؟

قَالَ: وَجْهٌ يَطْلُعُ فِي الْقَمَرِ وَ يَدُّ بَارِزَةً. (١)

□ ٢٢

ذهاب تسعة أعشار الناس من علائم ظهور الإمام المهدي عليه السلام

عَنْ زُرَّارَةَ قَالَ:

قُلْتُ لِأَبِي عَبْدِ اللَّهِ عليه السلام: النَّدَاءُ حَقٌّ؟

قَالَ: إِي وَاللَّهِ حَتَّى يَسْمَعَهُ كُلُّ قَوْمٍ بِلِسَانِهِمْ.

وَقَالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ عليه السلام: لَا يَكُونُ هَذَا الْأَمْرُ حَتَّى يَذْهَبَ تِسْعَةٌ

أَعْشَارِ النَّاسِ. (٢)

□ ٢٣

حرب قيس في مصر من علائم ظهور الإمام المهدي عليه السلام

عَنْ مُعَاذِ بْنِ مَطَرٍ عَنْ رَجُلٍ - قَالَ: وَلَا أَعْلَمُهُ إِلَّا مِسْمَعًا أَبَاسِيًّا -

قَالَ: قَالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ عليه السلام:

قَبْلَ قِيَامِ الْقَائِمِ عليه السلام يُحَرِّكُ حَرْبُ قَيْسِ. (٣)

١. همان: ص ٢٥٣.

٢. همان: ص ٢٧٤.

٣. همان: ص ٢٧٧، بحار الأنوار: ج ٥٢ ص ٢٤٥.

عرض کردم: آن علامت چیست؟

فرمود: صورتی است که در ماه می تابد و دست آشکار.

□ ۲۲

قبل از ظهور امام مهدی علیه السلام نه دهم مردم از بین می‌روند

زراره می‌گوید: از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام پرسیدم:

آن صدای آسمانی راست است؟

فرمود: آری، به خدا سوگند، حتی هر طایفه‌ای آن را به

زبان خودشان می‌شنوند.

آن حضرت فرمود: این امر واقع نمی‌شود مگر این که نه

دهم مردم از بین بروند!

□ ۲۳

جنگ مردم قیس در مصر از علائم ظهور امام مهدی علیه السلام

راوی می‌گوید: حضرت امام جعفر صادق علیه السلام فرمود:

پیش از قیام قائم علیه السلام جنگ مردم قیس^(۱) به وقوع

می‌پیوندد.

۱. قیس: منطقه‌ای در کشور مصر است.

□ ٢٤

لا يهرم الإمام المهدي عليه السلام أبداً

عَنِ الْهَرَوِيِّ قَالَ:

قُلْتُ لِلرِّضَا عليه السلام: مَا عَلَامَةُ الْقَائِمِ عليه السلام مِنْكُمْ إِذَا خَرَجَ؟

قَالَ: عَلَامَتُهُ أَنْ يَكُونَ شَيْخَ السَّنِّ شَابَّ الْمَنْظَرِ حَتَّىٰ إِنَّ النَّاطِرَ إِلَيْهِ

لِيَحْسَبُهُ ابْنَ أَرْبَعِينَ سَنَةً أَوْ دُونَهَا.

وَإِنَّ مِنْ عَلَامَتِهِ أَنْ لَا يَهْرَمَ بِمُرُورِ الْأَيَّامِ وَاللَّيَالِي عَلَيْهِ حَتَّىٰ يَأْتِيَ

أَجَلُهُ. (١)

۲۴ □

امام مهدی علیه السلام هیچ وقت پیر نمی‌شود

اباصلت هروی گوید:

به حضرت امام رضا علیه السلام عرض کردم: علامت قائم شما

در وقتی که ظهور می‌کند چیست؟

فرمود: علامت وی این است که از لحاظ سن پیر، ولی در

انظار مردم جوان است؛ به گونه‌ای که بیننده او را چهل ساله

یا کمتر می‌داند.

از علائم دیگر او این است که با گذشت روزها و شب‌ها تا

هنگام وفات پیر نمی‌شود.

□ ٢٥

كتب على سيوف أصحاب الإمام المهدي عليه السلام ألف كلمة تفتح ألف

كلمة؛ يعني مليون كلمة

عَنْ أَبَانَ بْنِ تَغْلِبَ قَالَ: قَالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ عليه السلام:

سَيَأْتِي فِي مَسْجِدِكُمْ ثَلَاثُمِائَةٍ وَ ثَلَاثَةَ عَشَرَ رَجُلًا، يَعْنِي مَسْجِدَ
مَكَّةَ يَعْلَمُ أَهْلُ مَكَّةَ أَنَّهُ لَمْ يَلِدْهُمْ آبَاؤُهُمْ وَلَا أَجْدَادُهُمْ عَلَيْهِمُ السُّيُوفُ
مَكْتُوبٌ عَلَى كُلِّ سَيْفٍ كَلِمَةٌ تَفْتَحُ أَلْفَ كَلِمَةٍ. فَيَبْعَثُ اللَّهُ تَبَارَكَ وَ
تَعَالَى رِيحًا، فَتُنَادِي بِكُلِّ وَادٍ:

هَذَا الْمَهْدِيُّ يَقْضِي بِقَضَاءِ دَاوُدَ وَ سُلَيْمَانَ عليهما السلام لَا يُرِيدُ
عَلَيْهِ بَيِّنَةٌ. (١)

النعمانى: عن أبان بن تغلب مثله و فيه:

مَكْتُوبٌ عَلَيْهَا أَلْفَ كَلِمَةٍ كُلُّ كَلِمَةٍ مِفْتَاحُ أَلْفِ كَلِمَةٍ.

١. بصائر الدرجات: ص ٣١١، بحار الأنوار: ج ٥٢ ص ٢٨٦.

۲۵ □

بر هر شمشیر اصحاب امام مهدی علیه السلام هزار کلمه نوشته شده که هر کلمه، کلید هزار کلمه؛ یعنی یک میلیون کلمه است

ابان بن تغلب می‌گوید: حضرت امام صادق علیه السلام فرمود:

به زودی سیصد و سیزده نفر به مسجد شما؛ یعنی مسجد مکه می‌آیند و مردم مکه می‌دانند که پدران و نیاکان آنها اینان را به وجود نیاورده‌اند (یعنی آنان از مردم مکه و همشهری آنها نیستند و همه از اطراف آمده‌اند) آنها شمشیرهایی با خود دارند که بر هر شمشیر کلمه‌ای نوشته شده و هر کلمه‌ای هزار کلمه را می‌گشاید.

نعمانی رضی الله عنه در کتاب الغیبة نیز این روایت را ذکر کرده و در آن می‌گوید: بر هر شمشیر هزار کلمه نوشته شده که هر کلمه، کلید هزار کلمه است.

آن‌گاه خداوند بادی می‌فرستد که در هر بیابانی صدازند:

این است مهدی که هم‌چون داوود و سلیمان علیهم السلام

حکومت می‌کند و هنگام حکم گواه نمی‌خواهد.

□ ٢٦

كيف يقاتلون مع الإمام المهدي عليه السلام مع أنهم يرون العجائب؟

عَنْ زُرَّارَةَ قَالَ:

قُلْتُ لِأَبِي عَبْدِ اللَّهِ عليه السلام: عَجِبْتُ أَصْلَحَكَ اللَّهُ! وَإِنِّي لِأَعْجَبُ مِنْ

الْقَائِمِ عليه السلام كَيْفَ يُقَاتِلُ مَعَ مَا يَرُونَ مِنَ الْعَجَائِبِ مِنْ خَسْفِ الْبَيْدَاءِ

بِالْجَيْشِ وَمِنَ النَّدَاءِ الَّذِي يَكُونُ مِنَ السَّمَاءِ؟

فَقَالَ: إِنَّ الشَّيْطَانَ لَا يَدْعُهُمْ حَتَّى يُنَادِيَ كَمَا نَادَى بِرَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وآله

يَوْمَ الْعَقَبَةِ. (١)

□ ٢٧

الوقت المعلوم؛ وعالمه

عَنْ يُونُسَ بْنِ ظَبْيَانَ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عليه السلام قَالَ:

١. الغيبة، نعماني: ص ٢٦٤.

۲۶ □

چگونه برخی با امام مهدی علیه السلام جنگ می‌کنند با این که آن همه کارهای شگفت‌انگیز را می‌بینند؟

زراره می‌گوید:

به حضرت امام صادق علیه السلام عرض کردم: خداوند کارهای شما را سامان دهد! من بسیار در شگفتم که چگونه برخی با قائم جنگ می‌کنند با این که آن همه کارهای شگفت‌انگیز را می‌بینند؛ مانند فرو رفتن لشکر (سفیانی) در بیابان و بانگی که از آسمان شنیده می‌شود؟

فرمود: به یقین شیطان مردم را به حال خود وا نمی‌گذارد تا این که بانگی می‌زند (که مطلب را بر آنها مشتبه می‌سازد) چنان که در روز عقبه به نام پیامبر خدا صلی الله علیه و آله بانگ زد.

۲۷ □

وقت معلوم و عالمان به آن

یونس بن ظبیان می‌گوید: حضرت امام جعفر صادق علیه السلام

فرمود:

إِذَا كَانَ لَيْلَةُ الْجُمُعَةِ أَهْبَطَ الرَّبُّ تَبَارَكَ وَتَعَالَى مَلَكًا إِلَى السَّمَاءِ
الدُّنْيَا، فَإِذَا طَلَعَ الْفَجْرُ نَصَبَ لِمُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ عَلَيْهِمَا
مَنَابِرَ مِنْ نُورٍ عِنْدَ الْبَيْتِ الْمَعْمُورِ فَيَصْعَدُونَ عَلَيْهَا وَيَجْمَعُ لَهُمُ
الْمَلَائِكَةُ وَالنَّبِيِّينَ وَالْمُؤْمِنِينَ وَيَفْتَحُ أَبْوَابَ السَّمَاءِ.

فَإِذَا زَالَتِ الشَّمْسُ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: يَا رَبِّ! مِيعَادَكَ الَّذِي
وَعَدْتَ فِي كِتَابِكَ وَهُوَ هَذِهِ الْآيَةُ ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَ
عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ
قَبْلِهِمْ﴾^(١) الْآيَةُ.

وَ يَقُولُ الْمَلَائِكَةُ وَالنَّبِيُّونَ مِثْلَ ذَلِكَ.
ثُمَّ يَخْرُجُ مُحَمَّدٌ وَعَلِيٌّ وَالْحَسَنُ وَالْحُسَيْنُ عَلَيْهِمَا سُجَّدًا، ثُمَّ يَقُولُونَ:
يَا رَبِّ! اغْضَبْ! فَإِنَّهُ قَدْ هَتَكَ حَرِيمَكَ وَقَتَلَ أَصْفِيَاؤَكَ وَأَذَلَّ عِبَادَكَ
الصَّالِحُونَ.

فَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَذَلِكَ وَقْتُ مَعْلُومٍ.^(٢)

١. سوره نور آیه ٥٥.

٢. الغيبة، نعمانی: ص ٢٧٦، بحار الأنوار: ج ٥٢ ص ٢٩٧.

آن گاه که شب جمعه فرا رسید خداوند فرشتگان خود را به آسمان دنیا می‌فرستد و هنگام طلوع صبح منبری از نور در جنب بیت المعمور برای محمد، علی، حسن و حسین علیهم‌السلام می‌گذارد و آنها از آن بالا می‌روند. سپس خداوند امر می‌کند که فرشتگان، پیامبران و مؤمنان پای منبر آنها اجتماع کنند و درهای آسمان گشوده می‌شود.

آن گاه هنگام ظهر پیامبر صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم عرض می‌کند: پروردگارا! اکنون موقع وعده‌ای است که در کتاب خود وعده داده‌ای! و آن این آیه است: «خداوند به کسانی که از شما که ایمان آورده و گاهای شایسته انجام داده‌اند، وعده داده که به یقین آنها را حکمران روی زمین خواهد کرد؛ آن سان که به پیشینیان حکمرانی روی زمین را بخشید».

فرشتگان و پیامبران نیز همین مطلب را می‌گویند.

آن گاه حضرت محمد، علی، حسن و حسین علیهم‌السلام به سجده می‌افتند، سپس می‌گویند: پروردگارا! غضب کن! چرا که حریمت هتک شده، برگزیدگانت کشته شده و بندگان نیکوکار خوار گردیدند.

خداوند نیز آنچه می‌خواهد انجام می‌دهد و این، همان وقت معلوم است.

□ ٢٨

يُخْرِجُ مِنْ جَمِيعِ الْبُلْدَانِ طَائِفَةً لِنَصْرَةِ الْإِمَامِ الْمَهْدِيِّ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 فِي خَبَرٍ: مَا مِنْ بَلَدَةٍ إِلَّا يَخْرُجُ مَعَهُ مِنْهُمْ طَائِفَةٌ إِلَّا أَهْلَ الْبَصْرَةِ،
 فَإِنَّهُ لَا يَخْرُجُ مَعَهُ مِنْهَا أَحَدٌ. (١)

□ ٢٩

إِنَّ الْإِمَامَ الْمَهْدِيَّ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَدْعُو النَّاسَ إِلَى أَرْبَعٍ: الْقُرْآنَ وَسُنَّةَ رَسُولِ
 اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ وَالْوِلَايَةَ لِعَلِيِّ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالْبِرَايَةَ مِنْ أَعْدَائِهِ
 الْكَابِلِيِّ عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ:
 يُبَايِعُ الْقَائِمُ بِمَكَّةَ عَلَى كِتَابِ اللَّهِ وَ سُنَّةِ رَسُولِهِ وَ
 يَسْتَعْمِلُ عَلَى مَكَّةَ ثُمَّ يَسِيرُ نَحْوَ الْمَدِينَةِ، فَيَبْلُغُهُ أَنَّ
 عَامِلَهُ قُتِلَ فَيَرْجِعُ إِلَيْهِمْ فَيَقْتُلُ الْمُقَاتِلَةَ وَ لَا يَزِيدُ عَلَى
 ذَلِكَ.

١. بحار الأنوار: ج ٥٢ ص ٣٠٧.

۲۸ □

از تمامی شهرها گروهی به یاری امام مهدی علیه السلام خروج می‌کنند
در روایتی آمده است:

از هر شهری جمعی به یاری قائم علیه السلام قیام می‌کنند، مگر
مردم بصره که یک نفر از آنها به کمک آن حضرت نمی‌رود!

۲۹ □

امام مهدی علیه السلام مردم را به چهار چیز فرامی‌خواند: قرآن، سنت
رسول خدا صلی الله علیه و آله، دوستی علی علیه السلام و بیزاری از دشمنان

ابو خالد کابلی می‌گوید: حضرت امام محمد باقر علیه السلام
فرمود:

قائم علیه السلام در مکه از مردم بر اساس کتاب خدا (قرآن) و
سنت پیامبرش بیعت می‌گیرد و حاکمی بر آنها تعیین می‌کند.
آن گاه به مدینه می‌رود، در میان راه به او خبر می‌دهند که
حاکم او را کشته‌اند. آن حضرت به مکه برمی‌گردد و با آنها
جنگ می‌نماید و بیش از این کاری نمی‌کند.

ثُمَّ يَنْطَلِقُ فَيَدْعُو النَّاسَ بَيْنَ الْمَسْجِدَيْنِ إِلَى كِتَابِ اللَّهِ وَ سُنَّةِ
رَسُولِهِ وَ الْوَلَايَةِ لِعَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عليه السلام وَ الْبَرَاءَةِ مِنْ عَدُوِّهِ حَتَّى
يَبْلُغَ الْبَيْدَاءَ، فَيَخْرُجُ إِلَيْهِ جَيْشُ السُّفْيَانِيِّ فَيَخْسِفُ اللَّهُ بِهِمْ. (١)

□ ♦ ٣

اوصاف أصحاب الإمام المهدي عليه السلام في بلدة طالقان

عَنِ الْفُضَيْلِ بْنِ يَسَارٍ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عليه السلام قَالَ:

لَهُ كَنْزٌ بِالطَّالِقَانِ مَا هُوَ بِذَهَبٍ وَ لَا فِضَّةٍ، وَ رَايَةٌ لَمْ تُنْشَرْ
مُنْذُ طُوَيْتْ، وَ رِجَالٌ كَأَنَّ قُلُوبَهُمْ زُبُرُ الْحَدِيدِ لَا يَشُوبُهَا
شَكٌّ فِي ذَاتِ اللَّهِ أَشَدُّ مِنْ الْحَجَرِ، لَوْ حَمَلُوا عَلَى
الْجِبَالِ لَأَزَالُوهَا.

آن گاه حرکت نموده و در بین دو مسجد (مکه و مدینه) مردم را به کتاب خدا و سنت پیامبرش و دوستی امیرمؤمنان علی علیه السلام و بیزاری از دشمنانش فرامی خواند، تا آن که به بیابان «بیداء» می‌رسد، در آن جا لشکر سفیانی برای جنگ با آن بزرگوار به جانب او حرکت می‌کند و خدا آن‌ها را در زمین فرو می‌برد.

□ ♦ ۳

اوصاف اصحاب امام مهدی علیه السلام از شهر طالقان

فضیل بن یسار می‌گوید: حضرت امام جعفر صادق علیه السلام فرمود:

گنجی در طالقان وجود دارد که از طلا و نقره نیست و پرچمی است که از روزی که آن را پیچیده‌اند برافراشته نشده است و مردانی هستند که دل‌های آن‌ها مانند پاره‌های آهن است، شکی در ایمان به خدا در آن راه نیافته و در طریق ایمان از سنگ محکم‌تر است.

اگر آن‌ها را وادارند که کوه‌ها را از جای بکنند، از جای کنده و از میان برمی‌دارند.

لَا يَقْصِدُونَ بِرَايَاتِهِمْ بَلْدَةً إِلَّا خَرَّبُوهَا، كَانَ عَلَى خِيُولِهِمْ
 الْعُقْبَانُ، يَتَمَسَّحُونَ بِسَرَجِ الْإِمَامِ عَلَيْهِ السَّلَامُ، يَطْلُبُونَ بِذَلِكَ
 الْبَرَكَاتِ وَ يَحْفُونَ بِهِ يَقُونَهُ بِأَنْفُسِهِمْ فِي الْحُرُوبِ وَ
 يَكْفُونَهُ مَا يُرِيدُ فِيهِمْ.

رِجَالٌ لَا يَنَامُونَ اللَّيْلَ، لَهُمْ دَوِيٌّ فِي صَلَاتِهِمْ كَدَوِيِّ
 النَّحْلِ، يَبِيتُونَ قِيَامًا عَلَى أَطْرَافِهِمْ، وَ يُصْبِحُونَ عَلَى
 خِيُولِهِمْ، رُهْبَانٌ بِاللَّيْلِ، لُيُوثٌ بِالنَّهَارِ.

هُمْ أَطْوَعُ لَهُ مِنَ الْأُمَّةِ لِسَيِّدِهَا كَالْمَصَابِيحِ، كَانَ قُلُوبُهُمْ
 الْقَنَادِيلُ، وَهُمْ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ مُشْفِقُونَ، يَدْعُونَ
 بِالشَّهَادَةِ، وَيَتَمَنُّونَ أَنْ يُقْتَلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ، شِعَارُهُمْ
 «يَا لثَارَاتِ الْحُسَيْنِ!».

إِذَا سَارُوا يَسِيرُ الرَّعْبُ أَمَامَهُمْ مَسِيرَةَ شَهْرٍ يَمْشُونَ
 إِلَى الْمَوْلَى إِرسَالًا بِهِمْ يَنْصُرُ اللَّهُ إِمَامَ الْحَقِّ. (١)

لشکر آنها قصد هیچ شهری نمی‌کنند مگر این که آن را ویران می‌سازند. اسب‌های آنها زین‌های زرّین دارند و خود آنها برای تبرّک، بدن خود را به زین اسب امام می‌سایند. آنها در جنگ‌ها امام را در میان گرفته و با جان خود از وی دفاع می‌کنند، و هر کاری داشته باشد برایش انجام می‌دهند. مردانی هستند که شب‌ها نمی‌خوابند، زمزمه آنها در حال عبادت هم چون زمزمه زنبور عسل است. تمام شب را به عبادت مشغولند و روزها سواره به دشمن حمله می‌کنند. آنها در وقت شب راهب و هنگام روز شیرند.

آنها در فرمانبرداری امام بیش از کنیز نسبت به آقای پافشاری دارند. آنها مانند چراغ‌های درخشانده‌اند، و دل‌هایشان هم چون قندیل‌هاست و از خوف خدا بیمناکند. آنها ادّعی شهادت دارند و آرزو می‌کنند که در راه خداوند کشته شوند.

شعار آنان این است: «ای خون‌خواهان حسین!»

از هر جا می‌گذرند، رعب آنها پیشاپیش آنان به اندازه یک ماه راه در دل‌ها جای می‌گیرد، و بدین گونه رو به پیش می‌روند. خداوند نیز امام حق را پیروز می‌گرداند.

□ ٣١

الامنية الحقيقية العالمية عند ظهور الإمام المهدي عليه السلام
 عَنْ أَبِي زُهَيْرٍ شَيْبٍ بْنِ أَنَسٍ عَنْ بَعْضِ أَصْحَابِ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عليه السلام
 قَالَ:

دَخَلَ عَلَيْهِ أَبُو حَنِيفَةَ فَقَالَ لَهُ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ عليه السلام: أَخْبِرْنِي عَنْ قَوْلِ
 اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ ﴿سِيرُوا فِيهَا لِيَالِي وَ أَيَّاماً آمِنِينَ﴾ ^(١) أَيْنَ ذَلِكَ مِنَ
 الْأَرْضِ؟

قَالَ: أَحْسَبُهُ مَا بَيْنَ مَكَّةَ وَالْمَدِينَةِ.

فَأَلْتَفَتَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ عليه السلام إِلَى أَصْحَابِهِ، فَقَالَ: اتَّعَلَّمُونَ أَنَّ النَّاسَ
 يَقْطَعُ عَلَيْهِمْ بَيْنَ الْمَدِينَةِ وَمَكَّةَ فَتُؤْخَذُ أَمْوَالُهُمْ وَ لَا يَأْمَنُونَ عَلَى
 أَنْفُسِهِمْ وَ يَقْتُلُونَ؟
 قَالُوا: نَعَمْ.

قَالَ: فَسَكَتَ أَبُو حَنِيفَةَ.

فَقَالَ: يَا أَبَا حَنِيفَةَ! أَخْبِرْنِي عَنْ قَوْلِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ ﴿وَ مَنْ دَخَلَهُ
 كَانَ آمِنًا﴾ ^(٢) أَيْنَ ذَلِكَ مِنَ الْأَرْضِ؟

١. سورة سبأ آية ١٨.

٢. سورة آل عمران آية ٩٧.

۳۱ □

امنیت واقعی و حقیقی و جهانی در ظهور امام مهدی علیه السلام

در روایتی آمده است: هنگامی که ابوحنیفه به خدمت حضرت امام صادق علیه السلام رسید، حضرت از او پرسید: معنای این آیه شریفه که می‌فرماید: «بگو: شب‌ها و روزهایی در کمال ایمنی در زمین راه روید»، این زمین کجاست؟ ابوحنیفه گفت: گمان می‌کنم مقصود ما بین مکه و مدینه باشد.

حضرت امام صادق علیه السلام به اصحاب خود رو کرد و فرمود: اطلاع دارید که در راه مکه و مدینه جلو مردم را می‌گیرند و اموال آن‌ها را به تاراج برده و آنان از جان خود ایمن نیستند و کشته می‌شوند؟

عرض کردند: آری.

با این گفت و گو ابوحنیفه ساکت شد.

آن‌گاه حضرتش فرمود: ای ابوحنیفه! بگو: بدانم معنای این آیه چیست که «هر کس داخل آن شود آسوده است» این محل کدام قسمت از زمین است؟

قَالَ: الْكَعْبَةُ.

قَالَ: أَفَتَعْلَمُ أَنَّ الْحَجَّاجَ بْنَ يُوْسُفَ حِينَ وَضَعَ الْمُنْجَنِيْقَ عَلَى ابْنِ الزُّبَيْرِ فِي الْكَعْبَةِ فَقَتَلَهُ كَانَ آمِنًا فِيهَا؟

قَالَ: فَسَكَتَ.

فَلَمَّا خَرَجَ قَالَ أَبُو بَكْرٍ الْحَضْرَمِيُّ: جُعِلْتُ فِدَاكَ، الْجَوَابُ فِي الْمَسْأَلَتَيْنِ.

فَقَالَ: يَا أَبَا بَكْرٍ! ﴿سِيرُوا فِيهَا لِيُبَايِعُوا أَيْمَانًا آمِنِينَ﴾^(١). فَقَالَ: مَعَ قَائِمِنَا أَهْلَ الْبَيْتِ.

وَأَمَّا قَوْلُهُ: ﴿وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا﴾ فَمَنْ بَايَعَهُ وَدَخَلَ مَعَهُ وَ مَسَحَ عَلَى يَدِهِ وَ دَخَلَ فِي عَقْدِ أَصْحَابِهِ كَانَ آمِنًا.^(٢)

١. همان.

٢. علل الشرائع: ج ١ ص ٨٩.

گفت: خانه خداست.

فرمود: آیا می‌دانی که حجّاج بن یوسف به خانه خدا منجنیق بست و عبدالله بن زبیر را که به آن‌جا پناه برده بود به قتل رسانید. آیا او در آن‌جا آسوده بود؟

ابوحنیفه در این‌جا نیز سکوت کرد.

وقتی ابوحنیفه از خدمت حضرت خارج شد، ابوبکر حضرمی به حضرتش عرض کرد: قربانت گردم، پاسخ این دو پرسش که از ابوحنیفه فرمودی چیست؟

فرمود: ای ابابکر! مقصود از آیه اول که می‌فرماید: «شب‌ها و روزهایی در کمال ایمنی در روی زمین راه بروید»؛ یعنی با قائم ما اهل بیت در روی زمین با کمال ایمنی راه بروید.

و در آیه دوم که می‌فرماید: «هر کس داخل آن شود آسوده است»؛ یعنی هر کس با قائم علیه السلام بیعت کند و از پیروان آن حضرت باشد و دست آن بزرگوار را بفشارد در کمال ایمنی خواهد بود.

□ ٣٢

الإمام المهدي عليه السلام وإجراء الحدود

عَنْ عَبْدِ الرَّحِيمِ الْقَصِيرِ قَالَ: قَالَ لِي أَبُو جَعْفَرٍ عليه السلام:

أَمَا لَوْ قَامَ قَائِمُنَا لَقَدْ رُدَّتْ إِلَيْهِ الْحُمَيْرَاءُ حَتَّى يَجْلِدَهَا الْحَدَّ وَ حَتَّى

يَنْتَقِمَ لَابْنَةِ مُحَمَّدٍ فَاطِمَةَ عليها السلام مِنْهَا.

قُلْتُ: جُعِلْتُ فِدَاكَ، وَ لِمَ يَجْلِدُهَا الْحَدَّ؟

قَالَ: لِفِرْيَتِهَا عَلَى أُمَّ إِبْرَاهِيمَ.

قُلْتُ: فَكَيْفَ آخِرُهُ لِلَّهِ لِلْقَائِمِ عليه السلام؟

فَقَالَ لَهُ: إِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَ تَعَالَى بَعَثَ مُحَمَّدًا صلوات الله عليه وآله رَحْمَةً وَ بَعَثَ

الْقَائِمَ عليه السلام نَقِمَةً. (١)

١. المحاسن: ج ٢ ص ٣٣٩، دلائل الامامة: ص ٢٦٠، بحار الأنوار: ج ٥٢ ص

٣١٥، مستدرک وسائل الشیعه: ج ١٨ ص ٩٢.

۳۲ □

امام مهدی علیه السلام و اجرای حدود

عبد الرحیم قصیر می گوید:

حضرت امام محمد باقر علیه السلام فرمود: وقتی قائم ما قیام کند، خداوند حمیراء (عایشه) را از قبر درآورد تا او را با تازیانه حد بزند، و هم انتقام فاطمه دختر پیامبر صلی الله علیه و آله را از او بگیرد.

عرض کردم: قربانت گردم! برای چه به او حد می زنند؟

فرمود: برای افتراپی که به مادر ابراهیم فرزند پیامبر صلی الله علیه و آله

بست.

عرض کردم: چرا خداوند حد او را تا روزگار قائم علیه السلام به

تأخیر می اندازد؟

فرمود: خداوند حضرت محمد صلی الله علیه و آله را به عنوان رحمتی

برای بندگانش فرستاد، ولی قائم علیه السلام را برای کیفر آنها

می فرستد.

□ ۳۳

ذهاب العداوة من قلوب العباد عند ظهور الإمام المهدي عليه السلام

قَالَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ:

بِنَا يَفْتَحُ اللَّهُ، وَبِنَا يَخْتِمُ اللَّهُ، وَبِنَا يَمْحُو مَا يَشَاءُ، وَبِنَا
يُثَبِّتُ وَبِنَا يَدْفَعُ اللَّهُ الزَّمَانَ الْكَلْبَ، وَبِنَا يُنْزِلُ الْغَيْثَ،
فَلَا يَغُرَّنَّكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ.

مَا أَنْزَلَتْ السَّمَاءُ قَطْرَةً مِنْ مَاءٍ مُنْذُ حَبَسَهُ اللَّهُ عَزَّ وَ
جَلَّ، وَلَوْ قَدْ قَامَ قَائِمُنَا لَأَنْزَلَتْ السَّمَاءُ قَطْرَهَا، وَ
لَأَخْرَجَتْ الْأَرْضُ نَبَاتَهَا، وَلَذَهَبَتِ الشَّحْنَاءُ مِنْ قُلُوبِ
الْعِبَادِ، وَاصْطَلَحَتِ السَّبَاعُ وَالْبَهَائِمُ حَتَّى تَمْشِيَ الْمَرْأَةُ
بَيْنَ الْعِرَاقِ إِلَى الشَّامِ لَا تَضَعُ قَدَمَيْهَا إِلَّا عَلَى النَّبَاتِ وَ
عَلَى رَأْسِهَا زَبِيلُهَا لَا يُهَيِّجُهَا سَبْعٌ وَلَا تَخَافُهُ. (۱)

۱. الخصال: ج ۲ ص ۶۲۶، تحف العقول: ص ۱۱۵.

۳۳ □

زایل شدن کینه‌ها از دل بندگان خدا در ظهور امام مهدی علیه السلام

امیر مؤمنان علی علیه السلام در ضمن حدیثی فرمود:

خداوند دین را به وسیله ما گشود و به وسیله ما ختم می‌کند، به وسیله ما خدا آن چه را بخواهد، محو می‌کند، و هر چه خواهد باقی می‌گذارد، به وسیله ما سختی زمانه را برطرف می‌سازد و باران فرو می‌فرستد. پس فریب‌کار (شیطان) شما را فریب ندهد.

از آن روزی که خداوند درهای آسمان را بسته قطره آبی از آن فرود نیامده؛ اگر قائم ما قیام کند، آسمان باران خود را فرومی‌ریزد، زمین نباتات خود را بیرون می‌دهد، کینه‌ها از دل بندگان خدا زدوده می‌شود، درندگان و حیوانات با هم ساخته از یک‌دیگر رم نمی‌کنند، تا جایی که زنی که می‌خواهد راه عراق و شام را بپیماید همه جا قدم بر روی سبزه‌زاران و گیاهان می‌گذارد و زینت‌های خود را بر سردارد و کسی طمع به او نمی‌کند؛ نه درنده‌ای به او حمله می‌کند و نه او از درندگان وحشت دارد.

□ ٣٤

تكون قوة أحد الشيعة قوة أربعين رجلاً عند ظهور الإمام

المهدي عليه السلام

عَنِ الْحَسَنِ بْنِ ثُوَيْرِ بْنِ أَبِي فَاخِتَةَ عَنْ أَبِيهِ عَنْ عَلِيِّ بْنِ
الْحُسَيْنِ عليه السلام قَالَ:

إِذَا قَامَ قَائِمُنَا أَذْهَبَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ عَنْ شِيعَتِنَا الْعَاهَةَ وَجَعَلَ
قُلُوبَهُمْ كَزَبْرِ الْحَدِيدِ، وَجَعَلَ قُوَّةَ الرَّجُلِ مِنْهُمْ قُوَّةَ أَرْبَعِينَ رَجُلًا وَ
يَكُونُونَ حُكَّامَ الْأَرْضِ وَ سَنَامَهَا. (١)

□ ٣٥

تخريب الإمام المهدي عليه السلام المنار والمقاصير في المساجد

عَنْ أَبِي هَاشِمٍ الْجَعْفَرِيِّ قَالَ:

كُنْتُ عِنْدَ أَبِي مُحَمَّدٍ عليه السلام فَقَالَ: إِذَا قَامَ الْقَائِمُ أَمَرَ بِهَدْمِ الْمَنَارِ

وَالْمَقَاصِيرِ الَّتِي فِي الْمَسَاجِدِ.

فَقُلْتُ فِي نَفْسِي: لِأَيِّ مَعْنَى هَذَا؟

١. مشكاة الانوار: ص ٧٩، روضة الواعظين: ج ٢ ص ٢٩٥.

۳۴ □

در ظهور امام مهدی علیه السلام نیرو و انرژی یک نفر شیعه به اندازه
چهل نفر است

ابو فاخته می گوید: امام زین العابدین علیه السلام فرمود:
هنگامی که قائم ما قیام کند، خداوند بیماری را از شیعیان
ما برطرف می سازد، و دل‌های آنان را هم چون پاره‌های آهن
می کند، و به هر مردی از آنها نیروی چهل مرد عطا می کند،
و آنها حاکمان زمین و رؤسای اجتماع خواهند بود.

۳۵ □

ظهور امام مهدی علیه السلام و تخریب مناره‌ها و محراب‌های مساجد

ابو هاشم جعفری می گوید:

روزی در خدمت حضرت امام حسن عسکری علیه السلام بودم،
حضرت فرمود:

هنگامی که قائم علیه السلام قیام کند، دستور می دهد مناره‌ها و
محراب‌هایی را که در مساجد می سازند، خراب نمایند.
من پیش خود گفتم: چرا قائم چنین کاری می کند؟

فَأَقْبَلَ عَلَيَّ فَقَالَ: مَعْنَى هَذَا أَنَّهَا مُحَدَّثَةٌ مُبْتَدَعَةٌ لَمْ يَبْنِهَا نَبِيٌّ وَلَا

حُجَّةٌ. (١)

□ ٣٦

ثَلَاثَ مِائَةٍ وَثَلَاثَةَ عَشَرَ مَلَكًا مَعَ الْإِمَامِ الْمَهْدِيِّ عَلَيْهِ السَّلَامُ

عَنِ ابْنِ تَعْلَبٍ قَالَ: قَالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ:

كَانِي أَنْظُرُ إِلَى الْقَائِمِ عَلَى ظَهْرِ نَجْفٍ النَّجْفِ فَإِذَا

اسْتَوَى عَلَى ظَهْرِ النَّجْفِ ارْكَبَ فَرَسًا أَدْهَمَ أَبْلَقَ بَيْنَ

عَيْنَيْهِ شِمْرًاخٌ ثُمَّ يَنْتَفِضُ بِهِ فَرَسُهُ فَلَا يَبْقَى أَهْلُ بَلَدَةٍ إِلَّا

وَهُمْ يَظُنُّونَ أَنَّهُ مَعَهُمْ فِي بِلَادِهِمْ.

فَإِذَا نَشَرَ رَايَةَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ انْحَطَّ عَلَيْهِ ثَلَاثَةَ عَشَرَ

أَلْفَ مَلَكٍ وَثَلَاثَةَ عَشَرَ مَلَكًا كُلُّهُمْ يَنْتَظِرُونَ الْقَائِمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَ

هُمْ الَّذِينَ كَانُوا مَعَ نُوحٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي السَّفِينَةِ، وَالَّذِينَ كَانُوا

مَعَ إِبْرَاهِيمَ الْخَلِيلِ عَلَيْهِ السَّلَامُ حَيْثُ أُلْقِيَ فِي النَّارِ.

١. غيبة الطوسي: ص ٢٠٦، اعلام الوري: ص ٣٧٣، كشف الغمه: ج ٢ ص

٤١٨، المناقب: ج ٤ ص ٤٣٧، مستدرک وسائل الشيعة: ج ٣ ص ٣٧٩.

ناگاه امام حسن عسکری علیه السلام به من رو کرد و فرمود: معنای این کار این است که این‌ها چیز تازه و بدعتی است که پیامبر و امامی آن را نساخته است.

۳۶ □

سیصد و سیزده ملائکه بدر در ظهور با امام مهدی علیه السلام هستند
ابان بن تغلب می‌گوید: حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
فرمود:

گویا من قائم علیه السلام را در بیرون نجف می‌بینم که بر
اسبی تیره رنگ و ابلق که میان پیشانی تا گلویش
سفید است سوار شده است. سپس اسبش او را
به حرکت درآورد؛ به گونه‌ای که مردم هر شهری
خیال می‌کنند که قائم در میان شهر آنهاست.
وقتی پرچم پیامبر را برافراشت، سیزده هزار و
سیزده فرشته از آسمان فرود می‌آیند و همه
منتظر قائم هستند، این فرشتگان آنها بودند که
با نوح علیه السلام در کشتی بودند و هنگامی که ابراهیم
خلیل علیه السلام را در آتش افکندند با او بودند.

وَكَانُوا مَعَ عِيسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ حِينَ رُفِعَ.
 وَ أَرْبَعَةُ آفٍ مُسَوِّمِينَ وَ مُرْدِفِينَ وَ ثَلَاثُمِائَةٍ وَ ثَلَاثَةَ
 عَشَرَ مَلَكًا يَوْمَ بَدْرٍ وَ أَرْبَعَةُ آفٍ مَلِكِ الَّذِينَ هَبَطُوا
 يُرِيدُونَ الْقِتَالَ مَعَ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَلَمْ يُؤْذَنَ لَهُمْ
 فَصَعِدُوا فِي الْأَسْتِثْذَانِ وَ هَبَطُوا وَ قُتِلَ الْحُسَيْنُ عَلَيْهِ السَّلَامُ.
 فَهُمْ شُعْتُ غُبْرٍ يَبْكُونَ عِنْدَ قَبْرِ الْحُسَيْنِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ
 وَ مَا بَيْنَ قَبْرِ الْحُسَيْنِ إِلَى السَّمَاءِ مُخْتَلَفُ الْمَلَائِكَةِ. (١)

□ ٣٧

ألف ولد ذكر للرجل عند ظهور الإمام المهدي عَلَيْهِ السَّلَامُ
 عَنْ مُفَضَّلِ بْنِ عُمَرَ قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَقُولُ:

١. كمال الدين: ج ٢ ص ٦٧١، منتخب الانوار: ص ١٩٨.

و موقعی که عیسی علیه السلام را به آسمان بالا بردند با او بودند.

و چهار هزار فرشته صف کشیده و علامت مخصوصی دارند، و سیصد و سیزده فرشته جنگ بدر هستند و چهار هزار فرشته که آمدند امام حسین علیه السلام را در کربلا یاری کنند، ولی اجازه نیافتند، آن‌ها بالا رفتند که اجازه بگیرند و چون از آسمان فرود آمدند امام حسین علیه السلام شهید شده بود.

از این رو آن‌ها تا روز قیامت همیشه پژمرده و غبارآلود در کنار قبر امام حسین علیه السلام به سر می‌برند، و ما بین قبر امام حسین علیه السلام تا آسمان محل آمد و رفت فرشتگان است.

□ ۳۷

هزار پسر برای یک مرد در ظهور امام مهدی علیه السلام

مفضل بن عمر می‌گوید: از حضرت امام صادق علیه السلام شنیدم

که می‌فرمود:

إِنَّ قَائِمَنَا إِذَا قَامَ ﴿أَشْرَقَتْ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا﴾^(١) وَاسْتَغْنَى الْعِبَادُ
مِنْ ضَوْءِ الشَّمْسِ وَ يُعَمَّرُ الرَّجُلُ فِي مُلْكِهِ حَتَّى يُوَلِّدَ لَهُ أَلْفَ ذَكَرٍ لَا
يُوَلِّدُ فِيهِمْ أَنْثَى.

وَيَبْنِي فِي ظَهْرِ الْكُوفَةِ مَسْجِدًا لَهُ أَلْفُ بَابٍ وَ يَتَّصِلُ بِيُوتِ الْكُوفَةِ
بِنَهْرٍ كَرْبَلَاءَ بِالْحِيرَةِ حَتَّى يَخْرُجَ الرَّجُلُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ عَلَى بَغْلَةٍ سَفَوَاءٍ
يُرِيدُ الْجُمُعَةَ فَلَا يُدْرِكُهَا.^(٢)

□ ٣٨

مطر ينبت لحوم أبدان المؤمنين في قبورهم هو من علائم ظهور
الإمام المهدي عليه السلام

رَوَى عَبْدُ الْكَرِيمِ الْخَثْعَمِيُّ قَالَ:

قُلْتُ لِأَبِي عَبْدِ اللَّهِ عليه السلام: كَمْ يَمْلِكُ الْقَائِمُ عليه السلام؟

فَقَالَ: سَبْعَ سِنِينَ يَطُولُ الْأَيَّامُ وَاللَّيَالِي حَتَّى تَكُونَ السَّنَةُ مِنْ

سِنِيهِ مِقْدَارَ عَشْرِ سِنِينَ مِنْ سِنِيكُمْ، فَيَكُونُ سِنُو مُلْكِهِ سَبْعِينَ سَنَةً مِنْ
سِنِيكُمْ هَذِهِ.

١. سورة زمر آية ٦٩.

٢. منتخب الانوار: ص ١٩٠.

آن گاه که قائم ما قیام کند «زمین با نور خداوند روشن گردد» و مردم از نور خورشید بی نیاز گردند. در دوران دولت او هر مردی دارای هزار پسر خواهد شد که حتی یک دختر در میان آنها برای او متولد نمی‌شود.

او مسجدی را در بیرون کوفه می‌سازد که هزار درب دارد، و خانه‌های کوفه به نهر کربلا و «حیره» می‌پیوندد، به گونه‌ای که مردی در روز جمعه بر استر تندرو سوار می‌شود تا خود را به نماز برساند، ولی به نماز نمی‌رسد!

□ ۳۸

از نشانه‌های ظهور امام مهدی علیه السلام بارانی است که گوشت و بدن مردگان را در قبرهایشان می‌رویاند

عبدالکریم خثعمی می‌گوید: به حضرت امام صادق علیه السلام عرض کردم: قائم علیه السلام چند سال سلطنت می‌کند؟
فرمود: هفت سال؛ روزها و شب‌ها آن قدر طولانی می‌شود که هر سال زمان او به قدر ده سال شماست. از این رو مدت سلطنت او به حساب سال شما هفتاد سال خواهد بود.

وَإِذَا آتَىٰ قِيَامُهُ مَطَرًا النَّاسُ جُمَادَى الْأُخْرَىٰ وَعَشْرَةَ أَيَّامٍ مِنْ رَجَبٍ
 مَطَرًا لَمْ تَرَ الْخَلَائِقُ مِثْلَهُ، فَيُنْبِتُ اللَّهُ بِهِ لُحُومَ الْمُؤْمِنِينَ وَأَبْدَانَهُمْ فِي
 قُبُورِهِمْ، وَكَأَنِّي أَنْظُرُ إِلَيْهِمْ مُقْبِلِينَ مِنْ قِبَلِ جَهَنَّمَ يَنْفُضُونَ شُعُورَهُمْ
 مِنَ التُّرَابِ. (۱)

□ ۳۹

يكون الناس عند ظهور الإمام المهدي عليه السلام مسلمين مؤمنين
 موحدين لأن الله يقلل الكثير و يكثر القليل
 عَنْ ابْنِ بُكَيْرٍ قَالَ:

سَأَلْتُ أَبَا الْحَسَنِ عليه السلام عَنْ قَوْلِهِ ﴿وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا﴾ (۲).

قَالَ: أَنْزَلْتُ فِي الْقَائِمِ عليه السلام إِذَا خَرَجَ بِالْيَهُودِ وَالنَّصَارَى وَالصَّابِئِينَ
 وَالزَّنَادِقَةَ وَأَهْلِ الرَّدَّةِ وَالْكَفَّارِ فِي شَرْقِ الْأَرْضِ وَعَرَبِهَا فَعَرَضَ
 عَلَيْهِمُ الْإِسْلَامَ.

۱. كشف الغمه: ج ۲ ص ۴۶۳، الصراط المستقيم: ج ۲ ص ۲۵۱.

۲. سوره آل عمران آیه ۸۳.

موقعی که آمدن او نزدیک شد، در ماه جمادی الاخری و ده روز از ماه رجب چنان باران می‌بارد که مردم مثل آن را ندیده باشند و با آن باران خداوند گوشت و بدن مردگان مؤمنان را در قبرهاشان می‌رویاند. گویا من آنها را می‌بینم که از سمت «جهینه» می‌آیند و خاک موهای سر خود را می‌تکانند.

□ ۳۹

در دوران ظهور امام مهدی علیه السلام همه مردم روی زمین مسلمان و یکتاپرست خواهند بود

عبدالله بن بکیر می‌گوید: از حضرت امام ابوالحسن علیه السلام درباره تفسیر این آیه پرسیدم که می‌فرماید: «و تمام کسانی که در آسمان‌ها و زمین هستند از روی اختیار یا اجبار در برابر او تسلیم‌اند».

فرمود: این آیه در باره قائم نازل شده، هنگامی که علیه یهود، نصارا، صابئین، مادی‌ها و برگشتگان از اسلام و کفار در شرق و غرب کره زمین، قیام می‌کند، و اسلام را پیشنهاد می‌نماید.

فَمَنْ أَسْلَمَ طَوْعاً أَمَرَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَمَا يُؤْمَرُ بِهِ الْمُسْلِمُ وَ
يَجِبُ لِلَّهِ عَلَيْهِ، وَمَنْ لَمْ يُسْلِمَ ضَرَبَ عُنُقَهُ حَتَّى لَا يَبْقَى فِي الْمَشَارِقِ
وَالْمَغَارِبِ أَحَدٌ إِلَّا وَحَدَّ اللَّهُ.

قُلْتُ لَهُ: جُعِلْتُ فِدَاكَ، إِنَّ الْخَلْقَ أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ؟
فَقَالَ: إِنَّ اللَّهَ إِذَا أَرَادَ أَمْرًا قَلَّ الْكَثِيرَ وَكَثُرَ الْقَلِيلُ. (۱)

□ ◆ ۴

السَّحَابُ الصَّعْبُ فِي إِخْتِيَارِ الْإِمَامِ الْمَهْدِيِّ عليه السلام مِنْ زَمَنِ
ذِي الْقَرْنَيْنِ

عَنْ سَهْلِ بْنِ زِيَادٍ أَبِي يَحْيَى قَالَ: قَالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ عليه السلام:
إِنَّ اللَّهَ خَيْرَ ذَا الْقَرْنَيْنِ السَّحَابَيْنِ الذَّلُولَ وَالصَّعْبَ.
فَاخْتَارَ الذَّلُولَ وَهُوَ مَا لَيْسَ فِيهِ بَرْقٌ وَلَا رَعْدٌ وَلَا
اخْتَارَ الصَّعْبَ لَمْ يَكُنْ لَهُ ذَلِكَ، لِأَنَّ اللَّهَ ادَّخَرَهُ
لِلْقَائِمِ عليه السلام. (۲)

۱. بحار الأنوار: ج ۵۲ ص ۳۴۰، تفسير العياشي: ج ۱ ص ۱۸۳.

۲. الاختصاص: ص ۳۲۶.

پس هر کس از روی میل پذیرفت دستور می‌دهد که نماز بخواند، زکات پردازد و آن چه هر مسلمانی مأمور به انجام آن است بر او نیز واجب می‌کند و هر کس مسلمان نشد گردنش را می‌زند تا آن که در شرق و غرب عالم یک نفر خداشناس باقی نماند.

عرض کردم: قربانت کردم، در روی زمین مردم بسیار هستند چه طور قائم علیه السلام می‌تواند همه آنها را مسلمان کند؟ حضرت فرمود: هنگامی که خداوند چیزی را اراده کند، چیز اندک را زیاد و زیاد را کم می‌گرداند.

□ ♦ ۴

ابره‌ای تندرو و دارای رعد و برق در اختیار امام مهدی علیه السلام سهل بن زیاد می‌گوید: امام جعفر صادق علیه السلام فرمود: خدا ذو القرنین را در انتخاب دو ابرگُندرو و تندرو مخیر گردانید.

ذو القرنین ابرگُندرو را برگزید که رعد و برق در آن نبود. اگر ابر تندرو را انتخاب می‌کرد نصیب وی نمی‌شد؛ زیرا خداوند آن را برای قائم علیه السلام ذخیره کرده است.

ملحقات ثمانية

□)

مجموعة من علائم ظهور الإمام مهدي عليه السلامقال الشيخ المفيد رحمته الله:

قَدْ جَاءَتْ الْأَخْبَارُ بِذِكْرِ عِلَامَاتٍ لِيَزْمَانَ قِيَامِ الْقَائِمِ الْمَهْدِيِّ عليه السلام وَ
حَوَادِثَ تَكُونُ أَمَامَ قِيَامِهِ وَ آيَاتٍ وَ دَلَالَاتٍ فَمِنْهَا:

خُرُوجُ السُّفْيَانِيِّ،

وَقَتْلُ الْحَسَنِِيِّ،

وَإِخْتِلَافُ بَنِي الْعَبَّاسِ فِي الْمُلْكِ الدُّنْيَاوِيِّ،

وَكَسُوفُ الشَّمْسِ فِي النُّصْفِ مِنْ شَهْرِ رَمَضَانَ،

وَخُسُوفُ الْقَمَرِ فِي آخِرِهِ عَلَى خِلَافِ الْعَادَاتِ،

وَخَسْفٌ بِالْبَيْدَاءِ،

وَخَسْفٌ بِالْمَغْرِبِ،

وَخَسْفٌ بِالْمَشْرِقِ،

ضمائم هشتگانه

۱ □

مجموعه‌ای از نشانه‌های ظهور امام مهدی علیه السلام

عالم جلیل القدر شیخ مفید علیه السلام در کتاب «الإرشاد»

می‌فرماید:

روایاتی رسیده که متضمن ذکر علامات زمان ظهور امام

زمان علیه السلام و مشتمل بر حوادث، آیات و نشانه‌هایی است که

پیش از آمدن آن واقع می‌شود. از جمله:

خروج سفیانی،

کشته شدن سید حسنی،

نزاع بنی عباس بر سر سلطنت دنیوی،

گرفتن قرص آفتاب در نیمه ماه رمضان،

گرفتن ماه در آخر آن ماه،

فرورفتن زمین در «بیداء»،

فرورفتن زمین در مغرب،

فرورفتن زمین در مشرق؛

وَرُكُودُ الشَّمْسِ مِنْ عِنْدِ الزَّوَالِ إِلَى أَوْسَطِ أَوْقَاتِ الْعَصْرِ وَطُلُوعُهَا
مِنَ الْمَغْرِبِ،

وَقَتْلُ نَفْسِ زَكِيَّةٍ بِظَهْرِ الْكُوفَةِ فِي سَبْعِينَ مِنَ الصَّالِحِينَ،

وَذَبْحُ رَجُلٍ هَاشِمِيٍّ بَيْنَ الرُّكْنِ وَالْمَقَامِ،

وَهَدْمُ سَوْرِ الْكُوفَةِ،

وَإِقْبَالُ رَايَاتِ سُودٍ مِنْ قِبَلِ خُرَّاسَانَ،

وَخُرُوجُ الْيَمَانِيِّ،

وَظُهُورُ الْمَغْرِبِيِّ بِمِصْرَ وَتَمَلُّكُهُ الشَّامَاتِ،

وَنُزُولُ التُّرْكِ الْجَزِيرَةِ،

وَنُزُولُ الرُّومِ الرَّمْلَةَ،

وَطُلُوعُ نَجْمٍ بِالْمَشْرِقِ يُضِيءُ كَمَا يُضِيءُ الْقَمَرُ، ثُمَّ يَنْعَطِفُ حَتَّى

يَكَادَ يَلْتَقِي طَرْفَاهُ،

وَحُمْرَةٌ يَظْهَرُ فِي السَّمَاءِ وَ يُنْشَرُّ فِي آفَاقِهَا،

وَنَارٌ تَظْهَرُ بِالْمَشْرِقِ طَوِيلًا وَ تَبْقَى فِي الْجَوِّ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ أَوْ سَبْعَةَ

أَيَّامٍ،

آفتاب از ظهر تا عصر از حرکت می‌ایستد،
 آفتاب از سمت مغرب طلوع می‌کند،
 مردی پاکدل با هفتاد مرد صالح در بیرون کوفه به قتل
 می‌رسد،

مردی هاشمی در بین رکن و مقام ذبح می‌شود،
 خراب شدن دیوار مسجد کوفه،
 آمدن پرچم‌های سیاه از خراسان،
 خروج مرد یمنی،
 قیام مردی از اهل مغرب در مصر و تصرف شهر شامات
 توسط وی،

فرود آمدن لشکر ترک در جزیره (موصل)،
 فرود آمدن رومیان در رمله (فلسطین)،
 طلوع ستاره‌ای از شرق که مانند ماه می‌درخشد، آن‌گاه
 گرفته و کمانی می‌شود به طوری که دوسر آن می‌خواهد به
 هم برسد،

سرخ‌ی در آسمان پدید می‌آید و در اطراف آسمان
 پخش می‌گردد،

آتشی دراز در مشرق نمایان می‌شود، و سه روز یا هفت روز
 در هوا می‌ماند (شاید مقصود ستاره دنباله‌دار بزرگ باشد)،

وَخَلَعُ الْعَرَبِ أَعْنَتَهَا وَتَمَلَّكُهَا الْبِلَادَ وَخُرُوجُهَا عَنْ سُلْطَانِ الْعَجَمِ،
وَقَتْلُ أَهْلِ مِصْرَ أَمِيرِهِمْ،

وَخَرَابُ الشَّامِ، وَاخْتِلَافُ ثَلَاثَةِ رَايَاتٍ فِيهِ،

وَدُخُولُ رَايَاتِ قَيْسٍ وَالْعَرَبِ إِلَى مِصْرَ وَرَايَاتِ كِنْدَةَ إِلَى
خُرَاسَانَ،

وَوُرُودُ خَيْلٍ مِنْ قِبَلِ الْعَرَبِ حَتَّى تُرْبَطَ بِفِنَاءِ الْحِيرَةِ،

وَإِقْبَالُ رَايَاتِ سُودٍ مِنَ الْمَشْرِقِ نَحْوَهَا،

وَبَثْقُ فِي الْفُرَاتِ حَتَّى يَدْخُلَ الْمَاءُ أَرْقَةَ الْكُوفَةِ،

وَخُرُوجُ سِتِّينَ كَذَّابًا كُلُّهُمْ يَدَّعِي النُّبُوَّةَ،

وَخُرُوجُ اثْنَيْ عَشَرَ مِنْ آلِ أَبِي طَالِبٍ كُلُّهُمْ يَدَّعِي الْإِمَامَةَ لِنَفْسِهِ،

وَإِحْرَاقُ رَجُلٍ عَظِيمِ الْقَدْرِ مِنْ شِيعَةِ بَنِي الْعَبَّاسِ بَيْنَ جَلُولَاءِ وَ

خَانِقِينَ،

وَعَقْدُ الْجِسْرِ مِمَّا يَلِي الْكَرْخَ بِمَدِينَةِ السَّلَامِ،

عرب از قید و ذلت آزاد می‌گردند و شهرها را تصرف
 نموده و از فرمان پادشاه عجم بیرون می‌آیند،
 اهل مصر حاکم خود را می‌کشند،
 شام ویران می‌شود و سه لشکر با پرچم‌های مشخص در
 آن جا به جان هم می‌افتند،
 پرچم‌های قیس و عرب به مصر درآیند، و پرچم‌کنده به
 خراسان می‌رود.

لشکری از جانب عرب می‌آید و در خرابه‌های «حیره»
 منزل می‌کند،

پرچم‌های سیاه از مشرق به طرف حیره می‌آیند،
 شکافی در نهر فرات پدید می‌آید و آب آن کوچه‌های
 کوفه را فرا می‌گیرد،

قیام شصت نفر دروغ‌گو که همه مدّعی پیامبری هستند،
 قیام دوازده نفر از نسل ابوطالب که همه ادّعای امامت
 دارند،

سوزاندن مردی از بزرگان بنی عباس در بین جلولا و
 خانقین،

بستن پلی در بغداد نزدیک محله کرخ،

وَارْتِفَاعُ رِيحٍ سَوْدَاءَ بِهَا فِي أَوَّلِ النَّهَارِ،
 وَزَلْزَلَةٌ حَتَّى يَنْخَسِفَ كَثِيرٌ مِنْهَا،
 وَخَوْفٌ يَشْمَلُ أَهْلَ الْعِرَاقِ،
 وَمَوْتُ ذَرِيْعٍ فِيهِ،
 وَنَقْصٌ مِنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالشَّمَرَاتِ،
 وَجَرَادٌ يَظْهَرُ فِي أَوَانِهِ وَفِي غَيْرِ أَوَانِهِ حَتَّى يَأْتِيَ عَلَى الزَّرْعِ وَالْغَلَاتِ، وَقِلَّةٌ رَيْعٍ لِمَا يَزْرَعُهُ النَّاسُ،
 وَاخْتِلَافٌ صِنْفَيْنِ مِنَ الْعَجَمِ، وَسَفْكَ دِمَاءٍ كَثِيرَةٍ فِيمَا بَيْنَهُمْ.
 وَخُرُوجُ الْعَبِيدِ عَنْ طَاعَاتِ سَادَاتِهِمْ وَقَتْلُهُمْ مَوَالِيَهُمْ،
 وَمَسْخُ لِقَوْمٍ مِنْ أَهْلِ الْبِدْعِ حَتَّى يَصِيرُوا قِرْدَةً وَخَنَازِيرَ،
 وَغَلَبَةُ الْعَبِيدِ عَلَى بِلَادِ السَّادَاتِ،
 وَنِدَاءٌ مِنَ السَّمَاءِ حَتَّى يَسْمَعَهُ أَهْلُ الْأَرْضِ كُلُّ أَهْلِ لُغَةٍ بُلْغَتِهِمْ،
 وَوَجْهٌ وَصَدْرٌ يَظْهَرَانِ لِلنَّاسِ فِي عَيْنِ الشَّمْسِ،

وزش باد سیاهی در اول روز در بغداد.
 زلزله‌ای در آنجا می‌آید که بسیاری از مردم را در زمین
 فرو می‌برد،

ترسی بر مردم عراق مستولی می‌شود،
 مرگ‌های سریع آنها را از پا درمی‌آورد،
 آفت به جان و مال و محصول آنها می‌افتند.
 ملخ‌های به موقع و بی‌موقع می‌آید و غله و کشت و زرع
 آنها را می‌خورد و زراعت آنها تقلیل می‌یابد.
 دو دسته از مردم عجم به جان هم افتاده، خون بسیاری در
 میان آنها ریخته می‌شود،

بردگان از فرمانبرداری آقایان خود سرباز زنند و ارباب
 خود را به قتل رسانند،

بعضی از بدعت‌گذاران در دین، از صورت آدمی بیرون
 می‌آیند و به صورت میمون و خوک می‌شوند،
 بردگان بر شهرهای بزرگان غلبه یابند،

صدایی از آسمان می‌آید به طوری که تمام ساکنان زمین
 هر کس به زبان خود آن را می‌شنود،

یک صورت و سینه برای مردم در نور آفتاب آشکار
 می‌گردد،

وَأَمْوَاتٌ يُنْشَرُونَ مِنَ الْقُبُورِ حَتَّىٰ يَرْجِعُوا إِلَى الدُّنْيَا فَيَتَعَارَفُونَ
فِيهَا وَ يَتَزَاوَرُونَ.

ثُمَّ يُخْتَمُ ذَلِكَ بِأَرْبَعٍ وَ عِشْرِينَ مَطْرَةً يَتَّصِلُ فَتَحْيَا بِهِ الْأَرْضُ بَعْدَ
مَوْتِهَا وَ تُعْرَفُ بِرِكَاتِهَا،

وَ يَزُولُ بَعْدَ ذَلِكَ كُلُّ عَاهَةٍ عَنِ مُعْتَقِدِي الْحَقِّ مِنْ شِيعَةِ الْمَهْدِيِّ عَلَيْهِ السَّلَامُ
فَيَعْرِفُونَ عِنْدَ ذَلِكَ ظُهُورَهُ بِمَكَّةَ: فَيَتَوَجَّهُونَ نَحْوَهُ لِضُرَّتِهِ، كَمَا
جَاءَتْ بِذَلِكَ الْأَخْبَارُ.

وَ مِنْ جُمْلَةِ هَذِهِ الْأَخْدَاثِ مَحْتُومَةٌ وَ مِنْهَا مَشْرُوطَةٌ وَ اللَّهُ أَعْلَمُ
بِمَا يَكُونُ. (١)

٢ □

دم في كُمِّ الأيسر لقميص الإمام المهدي عَلَيْهِ السَّلَامُ
عَنْ يَعْقُوبَ بْنِ شُعَيْبٍ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَنَّهُ قَالَ:
أَلَا أُرِيكَ قَمِيصَ الْقَائِمِ عَلَيْهِ السَّلَامُ الَّذِي يَقُومُ عَلَيْهِ؟
فَقُلْتُ: بَلَى.

١. بحار الأنوار: ج ٥٢ ص ٢٢١.

مردگانی از قبرها بیرون آمده به دنیا برمی‌گردند، و با مردم معاشرت نموده به ملاقات یک‌دیگر می‌روند، آن‌گاه این علائم با آمدن بیست و چهار باران ختم می‌شود، سپس زمین‌های مرده زنده و سرسبز شده برکات آن آشکار می‌گردد، و تمام بدبختی‌ها از پیروان حق یعنی شیعیان حضرت مهدی علیه السلام برطرف می‌شود. در آن هنگام متوجه می‌شوند که آن حضرت از مکه ظهور می‌کند، و برای یاری آن بزرگوار به مکه می‌روند، چنان‌که در اخبار آمده است.

سپس شیخ مفید رحمته الله می‌گوید: پاره‌ای از این وقایع حتمی است که باید واقع شود و پاره‌ای مشروط به شرایطی است، خدا بهتر می‌داند چه خواهد شد.

۲ □

آستین چپ پیراهن امام مهدی علیه السلام خون آلود است

یعقوب بن شعیب می‌گوید:

حضرت امام جعفر صادق علیه السلام فرمود: نمی‌خواهی پیراهن

قائم علیه السلام را که در آن قیام می‌کند به تو نشان دهم؟

فَدَعَا بِقِمَطْرٍ فَفَتَحَهُ وَ أَخْرَجَ مِنْهُ قَمِيصَ كَرَابِيسَ فَنَشَرَهُ، فَإِذَا فِي
كُمَّهِ الْأَيْسَرِ دَمٌ.

فَقَالَ: هَذَا قَمِيصُ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ الَّذِي عَلَيْهِ يَوْمَ ضُرِبَتْ رَبَاعِيَّتُهُ
وَ فِيهِ يَقُومُ الْقَائِمُ.

فَقَبَّلْتُ الدَّمَ وَ وَضَعْتُهُ عَلَى وَجْهِي، ثُمَّ طَوَّاهُ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ ﷺ وَ
رَفَعَهُ. (١)

□ ٣

لو استقامت الأمور للإمام المهدي ﷺ عفواً بغير دم لاستقامت
لرسول الله ﷺ

عَنْ بَشِيرِ النَّبَالِ قَالَ:

لَمَّا قُلْتُ لِأَبِي جَعْفَرٍ ﷺ: إِنَّ الْمَهْدِيَّ لَوْ قَامَ
لَا سْتَقَامَتْ لَهُ الْأُمُورُ عَفْوًا وَ لَا يُهْرِيقُ مِخْجَمَةَ دَمٍ.

عرض کردم: چرا می‌خواهم بینم.

حضرت دستور داد جعبه‌ای را آوردند و در آن را گشود
و یک پیراهن کرباسی از میان آن بیرون آورد و آن را باز کرد.
دیدم آستین چپ آن خون آلود است.

حضرت فرمود: این پیراهن پیامبر خدا ﷺ است که در
روزی که دندان مبارکش را شکستند به تن داشت. روزی که
قائم عجله ظهور می‌کند این پیراهن را به تن می‌کند.

من آن خون را بوسیدم و به صورت خود مالیدم. سپس
حضرت پیراهن را پیچید و برداشت.

۳ □

اگر قیام امام مهدی عجله بدون خون‌ریزی امکان داشت این کار
برای پیامبر خدا ﷺ روی می‌داد
بشیر تبّال می‌گوید:

به حضرت امام محمد باقر عجله عرض کردم: مخالفان ما
می‌گویند: وقتی مهدی قیام می‌کند بدون این که یک قطره
خون بریزد امور سلطنت برای او فراهم می‌شود.

فَقَالَ:

كَلَّا وَ الَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لَوْ اسْتَقَامَتْ لِأَحَدٍ عَفْوًا
 لَاسْتَقَامَتْ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ حِينَ أُدْمِيَتْ رَبَاعِيَّتُهُ وَ شُجِّ
 فِي وَجْهِهِ.

كَلَّا، وَ الَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، حَتَّى نَمْسَحَ نَحْنُ وَ أَنْتُمْ الْعَرَقَ
 وَ الْعَلَقَ.

ثُمَّ مَسَحَ جَبْهَتَهُ. (١)

□ ٤

يَصَلِّي نَائِبَ الْإِمَامِ الْمَهْدِيِّ ﷺ بَعْدَ ظَهْرِهِ فِي مَسْجِدِ الْحَيْرَةِ
 عَنْ حَبَّةِ الْعُرْنِيِّ قَالَ:

خَرَجَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ ﷺ إِلَى الْحَيْرَةِ فَقَالَ:

فرمود: نه! این طور نیست، به خدایی که جان من در دست اوست، اگر بدون خونریزی امکان داشت این کار برای پیامبر خدا ﷺ روی می‌داد، دیگر دندانش نمی‌شکست و روی مبارکش مجروح نمی‌گشت.

در این وقت حضرت با دست به پیشانی مبارکش اشاره کرد و فرمود:

هرگز چنین نیست، به خدایی که جان من در دست اوست، تا ما و شما شداید و صدمات بسیار نبینیم و خون‌ها ریخته نشود، دولت او قوام نمی‌گیرد.

۴ □

نماینده امام مهدی ﷺ بعد از ظهر در مسجد حیره نماز می‌گزارد

حَبَّةُ عُرْنَى می‌گوید:

امیر مؤمنان علی ﷺ به حیره تشریف برد و با دست مبارکش اشاره کرده فرمود:

لِيَتَّصِلَنَّ هَذِهِ بِهَذِهِ - وَأَوْمَأَ بِيَدِهِ إِلَى الْكُوفَةِ وَالْحِيرَةِ -
 حَتَّى يُبَاعَ الذَّرَاعُ فِيمَا بَيْنَهُمَا بِدَنَائِيرَ وَ لَيْبِنِينَ بِالْحِيرَةِ
 مَسْجِدًا لَهُ خَمْسِمِائَةِ بَابٍ، يُصَلِّي فِيهِ خَلِيفَةُ الْقَائِمِ عَلَيْهِ السَّلَامُ،
 لِأَنَّ مَسْجِدَ الْكُوفَةِ لَيَضِيقُ عَلَيْهِمْ وَ لِيُصَلِّينَ فِيهِ اثْنَا
 عَشَرَ إِمَامًا عَدْلًا.

قُلْتُ: يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ! وَ يَسَعُ مَسْجِدُ الْكُوفَةِ هَذَا الَّذِي تَصِفُ
 النَّاسَ يَوْمَئِذٍ؟

قَالَ: تُبْنَى لَهُ أَرْبَعُ مَسَاجِدَ مَسْجِدُ الْكُوفَةِ أَصْغَرُهَا وَ هَذَا
 وَ مَسْجِدَانِ فِي طَرَفِي الْكُوفَةِ مِنْ هَذَا الْجَانِبِ، وَ هَذَا الْجَانِبِ وَأَوْمَأَ
 بِيَدِهِ نَحْوَ نَهْرِ الْبَصْرِيِّينَ وَ الْغَرِيِّينَ. (١)

روزی برسد که کوفه به حیره وصل شود و چنان مرغوبیت پیدا می‌کند که یک ذرع زمین آن به چند اشرفی فروخته می‌شود، و مسجدی در حیره بنا شود که دارای پانصد درب باشد! و نماینده قائم علیه السلام در آن نماز می‌گزارد؛ زیرا مسجد کوفه برای آنها تنگ خواهد بود. دوازده پیش‌نماز عادل در آن جا نماز می‌گزارد.

عرض کردم: ای امیر مؤمنان! آیا مسجد کوفه در آن روز گنجایش این همه جمعیت را که می‌فرمایید دارد؟
حضرت با دست مبارکش به نهر اهل بصره و کوفه و نجف اشاره کرد و فرمود: چهار مسجد برای قائم علیه السلام ساخته می‌شود که مسجد کوفه کوچک‌ترین آنهاست. مسجد فعلی کوفه و دو مسجد دیگر در آن روز در این دو طرف کوفه واقع است.

۵ □

إجابة الشمس والقمر للإمام المهدي عليه السلام بعد ظهوره

وَعَنْهُ عليه السلام - أَيِ الْإِمَامِ الْبَاقِرِ عليه السلام - قَالَ:

يَمْلِكُ الْقَائِمُ عليه السلام ثَلَاثِمِائَةَ سَنَةٍ وَ يَزْدَادُ تِسْعًا، كَمَا لَبِثَ
أَهْلُ الْكَهْفِ فِي كَهْفِهِمْ، يَمْلَأُ الْأَرْضَ عَدْلًا وَ قِسْطًا كَمَا
مَلِئَتْ ظُلْمًا وَ جَوْرًا.

فَيَفْتَحُ اللَّهُ لَهُ شَرْقَ الْأَرْضِ وَ غَرْبَهَا، وَ يَقْتُلُ النَّاسَ حَتَّى
لَا يَبْقَى إِلَّا دِينُ مُحَمَّدٍ، وَ يَسِيرُ بِسِيرَةِ سُلَيْمَانَ بْنِ دَاوُدَ.
وَ يَدْعُو الشَّمْسَ وَ الْقَمَرَ فَيُجِيبَانِهِ، وَ تَطْوِي لَهُ الْأَرْضُ وَ
يُوحَى إِلَيْهِ فَيَعْمَلُ بِالْوَحْيِ بِأَمْرِ اللَّهِ. (۱)

۵ □

خورشید و ماه بعد از ظهور دعوت امام مهدی علیه السلام را
اجابت می‌کنند

فضل بن شاذان می‌گوید: حضرت امام محمد باقر علیه السلام
فرمود:

قائم علیه السلام سیصد و نه سال سلطنت می‌کند به
مدتی که اصحاب کهف در غار خود درنگ
کردند. او زمین را از عدل و داد پر می‌کند، چنان
که از ظلم و ستم پر شده باشد.

خداوند شرق و غرب زمین را برای او
می‌گشاید، او هم چندان مردم بی‌دین را به قتل
رساند که جز دین حضرت محمد صلی الله علیه و آله نماند و به
روش سلیمان بن داوود رفتار نماید.

او آفتاب و ماه را به سوی خود می‌خواند و آنها
اجابت می‌کنند و زمین در زیر پایش پیچیده
می‌شود و از جانب خدا به او وحی می‌شود و او
نیز طبق دستور خدا عمل می‌کند.

□ ٦

رؤية أهل كل بلد نور شمراخ فرس الإمام المهدي عليه السلام

في «العدد القويّة»: قال أبو عبد الله عليه السلام:

كَأَنِّي بِالْقَائِمِ عليه السلام عَلَى ظَهْرِ النَّجْفِ لَا يَسُ دِرْعَ رَسُولِ

اللَّهِ صلى الله عليه وآله فَيَتَقَلَّصُ عَلَيْهِ ثُمَّ يَنْتَفِضُ بِهَا فَيَسْتَدِيرُ عَلَيْهِ، ثُمَّ

يُعْشِي الدَّرْعَ بِثَوْبٍ إِسْتَبْرَقِي، ثُمَّ يَرْكَبُ فَرَسًا لَهُ أَبْلَقَ بَيْنَ

عَيْنَيْهِ شِمْرَاخٌ يَنْتَفِضُ بِهِ لَا يَبْقَى أَهْلُ بَلَدٍ إِلَّا أَتَاهُمْ نُورٌ

ذَلِكَ الشُّمْرَاخِ حَتَّى يَكُونَ آيَةً لَهُ.

ثُمَّ يَنْشُرُ رَايَةَ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وآله إِذَا نَشَرَهَا أَضَاءَ لَهَا مَا

بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ. (١)

١. دلائل الامامة: ص ٢٤٣، العدد القويّه: ص ٧٤، بحار الأنوار: ج ٥٢ ص

□ ۶

مردم شهرها سفیدی پیشانی اسب امام مهدی علیه السلام را می‌بینند

در کتاب «عدد القویه» این گونه می‌نویسد:

حضرت امام صادق علیه السلام فرمود:

گویی قائم علیه السلام را در پشت نجف می‌بینم که زره

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله را پوشیده و چون جمع شده

است، آن را می‌تکاند تا به اندامش رسا می‌آید،

آن گاه، آن را با پارچه‌ای از استبرق می‌پوشاند و

سوار اسب سیاه و سفید که میان دو چشمش

سفید است می‌شود، و طوری آن را به حرکت در

می‌آورد که سفیدی پیشانی اسبش را مردم

شهرها ببینند و خود علامت او باشد.

آن گاه پرچم رسول خدا صلی الله علیه و آله را می‌گشاید و از

گشودن آن نوری می‌جهد که مابین شرق و غرب

را روشن می‌کند.

٧ □

إِنَّ الْمُخَاطِبِينَ لِلْإِمَامِ الْمَهْدِيِّ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي غَيْبَتِهِ هُمُ الْمَلَائِكَةُ وَطَائِفَةٌ
مِنَ الْمُؤْمِنِينَ الْجِنِّ

قَالَ الْمُفَضَّلُ: قُلْتُ: يَا سَيِّدِي! فَمَنْ يُخَاطِبُهُ وَ لِمَنْ يُخَاطَبُ؟

قَالَ الصَّادِقُ عَلَيْهِ السَّلَامُ: تُخَاطِبُهُ الْمَلَائِكَةُ وَ الْمُؤْمِنُونَ مِنَ الْجِنِّ وَ يَخْرُجُ

أَمْرُهُ وَ نَهْيُهُ إِلَى ثِقَاتِهِ وَ وُلَاتِهِ وَ وَكَلَائِهِ. (١)

٨ □

خروج زنديق قبل ظهور الإمام المهدي عَلَيْهِ السَّلَامُ

رَوِيَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ:

يَخْرُجُ بِقَرْوِينَ رَجُلٌ اسْمُهُ اسْمُ نَبِيِّ يُسْرِعُ النَّاسُ إِلَى طَاعَتِهِ

الْمُشْرِكُ وَ الْمُؤْمِنُ يَمْلَأُ الْجِبَالَ خَوْفًا. (٢)

١. بحار الأنوار: ج ٥٣ ص ٦.

٢. بحار الأنوار: ج ٥٢ ص ٢١٣.

۷ □

در دوران غیبت امام مهدی علیه السلام مخاطبان او فرشتگان و طایفه‌ای از مؤمنین جن‌ها هستند

مفضل در ضمن حدیثی می‌گوید:

به امام صادق علیه السلام عرض کردم: در طول غیبت، حضرت امام مهدی علیه السلام با چه کسی انس می‌گیرد و با چه کسی گفت و گو می‌کند و با چه کسی سخن می‌گوید؟

فرمود: فرشتگان خدا، افراد با ایمان طائفه جن‌باوی سخن می‌گویند و دستورات و (توقیعات) او برای موثقین، نمایندگان و وکلایش صادر می‌شود.

۸ □

خروج زندقی قبل از ظهور امام مهدی علیه السلام

در روایتی آمده است که پیامبر خدا صلی الله علیه و آله فرمود:

مردی از قزوین خروج می‌کند که نامش نام پیامبری است. مردم بی‌دین و با دین به سرعت به اطاعتش درآیند و او کوه‌ها را از وحشت پر می‌کند.

فهرست‌ها

- فهرست آیات
- فهرست روایات
- منابع و مأخذ

فہرست آیات

الف

- ﴿أَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا﴾ ۹۸،۲۰
- ﴿أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْبَسَكُمْ شِيعًا﴾ ۵۸

س

- ﴿سِيرُوا فِيهَا لِيَالِي وَ أَيَّامًا آمِنِينَ﴾ ۸۶،۸۴

ق

- ﴿قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِّنْ فَوْقِكُمْ﴾ ۵۸

و

- ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ...﴾ ۷۶
- ﴿وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا﴾ ۱۰۰
- ﴿وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا﴾ ۸۶،۸۴
- ﴿وَ يُذِيقَ بَعْضَكُمْ بَأْسَ بَعْضٍ﴾ ۵۸

فهرست روایات

الف

- ۸۴ اتَّعَلَّمُونَ أَنَّ النَّاسَ يُقْطَعُ عَلَيْهِمْ بَيْنَ الْمَدِينَةِ وَ مَكَّةَ
- ۹۲ إِذَا قَامَ الْقَائِمُ أَمَرَ بِهَدْمِ الْمَنَارِ
- ۲۲ إِذَا قَامَ الْقَائِمُ سَارَ إِلَى الْكُوفَةِ
- ۹۲ إِذَا قَامَ قَائِمُنَا أَذْهَبَ اللَّهُ عَزَّ وَ جَلَّ عَنْ شِيعَتِنَا الْعَاهَةَ
- ۷۶ إِذَا كَانَ لَيْلَةُ الْجُمُعَةِ أَهْبَطَ الرَّبُّ تَبَارَكَ وَ تَعَالَى مَلَكًا إِلَى السَّمَاءِ
- ۳۶ إِنْ ادَّعَى مُدَّعٍ فَاسْأَلُوهُ عَنْ تِلْكَ الْعِظَائِمِ
- ۸۸ إِنْ اللَّهُ تَبَارَكَ وَ تَعَالَى بَعَثَ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آَلِهِ وَسَلَّمَ رَحْمَةً
- ۱۴ إِنْ اللَّهُ خَيْرُ ذَا الْقَرْنَيْنِ السَّحَابِيِّنِ الذَّلُولِ وَ الصَّعْبِ
- ۲۸ إِنْ أَهْلَ زَمَانٍ غَيْبَتِهِ الْقَائِلِينَ بِإِمَامَتِهِ
- ۱۲ إِنْ حَدِيثِكُمْ هَذَا لَتَشْمِئُزُّ مِنْهُ قُلُوبُ الرِّجَالِ
- ۹۸، ۲۰ إِنْ قَائِمُنَا إِذَا قَامَ ﴿أَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا﴾
- ۲۶ إِنْ قُدَّامَ هَذَا الْأَمْرِ خَمْسَ عِلَامَاتٍ
- ۳۴ إِنْ لِصَاحِبِ هَذَا الْأَمْرِ غَيْبَتَيْنِ
- ۲۶ إِنَّا أَهْلَ الْبَيْتِ لَا نُؤَقَّتُ

- ۱۶ إِنَّمَا يَكُونُ هَذَا إِذَا قَامَ قَائِمُنَا، فَإِنَّهُ يَقْسِمُ بِالسَّوِيَّةِ
- ۳۰ انْتَظَارُ الْفَرَجِ مِنْ أَعْظَمِ الْفَرَجِ
- ۱۰۰ أَنْزَلْتُ فِي الْقَائِمِ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِذَا خَرَجَ بِالْيَهُودِ وَالنَّصَارَى

ب

- ۹۰ بِنَا يَفْتَحُ اللَّهُ، وَبِنَا يَخْتِمُ اللَّهُ، وَبِنَا يَمْحُو مَا يَشَاءُ،

ت

- ۱۱۸ تُبْنَى لَهُ أَرْبَعُ مَسَاجِدَ مَسْجِدُ الْكُوفَةِ أَصْغَرُهَا
- ۲۸ تَمْتَدُّ الْغَيْبَةُ بِوَلِيِّ اللَّهِ الثَّانِي عَشَرَ

ح

- ۳۴ حِفْظُ اللِّسَانِ وَلزُومُ الْبَيْتِ

خ

- ۱۴ الْخَلْفُ الصَّالِحُ مِنْ وُلْدِي وَهُوَ الْمَهْدِيُّ اسْمُهُ «م ح م د»

س

- ۶۰ سَيَاتِي عَلَى أُمَّتِي زَمَانٌ تَخْبِثُ فِيهِ سَرَائِرُهُمْ

- سَيَاتِي فِي مَسْجِدِكُمْ ثَلَاثُمِائَةٍ وَثَلَاثَةَ عَشَرَ رَجُلًا ۷۲
 سَيَاتِي قَوْمٌ مِنْ بَعْدِكُمْ الرَّجُلُ الْوَاحِدُ مِنْهُمْ لَهُ أَجْرُ خَمْسِينَ مِنْكُمْ .. ۳۰

ط

- الطَّاعُونَ الْأَبْيَضُ الْمَوْتُ الْجَازِفُ ۲۶

ع

- الْعَامُ الَّذِي فِيهِ الصَّيْحَةُ قَبْلَهُ الْآيَةُ فِي رَجَبٍ ۶۶
 عِبَادِي! آمَنْتُمْ بِسِرِّي وَصَدَقْتُمْ بِغَيْبِي ۳۲
 عَلَامَتُهُ أَنْ يَكُونَ شَيْخَ السَّنِّ شَابَّ الْمَنْظَرِ ۷۰

ف

- فَإِنَّمَا سُمِّيَ الْمَهْدِيُّ، لِأَنَّهُ يَهْدِي لِأَمْرِ خَفِيِّ ۱۶

ق

- قَبْلَ قِيَامِ الْقَائِمِ عَلَيْهِ السَّلَامُ يُحْرَكُ حَرْبُ قَيْسٍ ۶۸
 قُدَّامَ الْقَائِمِ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَوْتَانِ ۶۴

ک

- کَانَنِي بِالْقَائِمِ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَلَى ظَهْرِ النَّجْفِ لَا يَسُّ دِرْعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ ... ۱۲۲
- کَانِي أَنْظُرُ إِلَى الْقَائِمِ عَلَى ظَهْرِ نَجْفٍ ۹۴
- كَذَبَ الْوَقَّاتُونَ ۲۶
- كَلَّا وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لَوْ اسْتَقَامَتْ لِأَحَدٍ عَفْوًا ۱۱۶
- كَيْفَ بِكُمْ إِذَا فَسَدَ نِسَاؤُكُمْ ۵۶

ل

- لَا يَدْعُهُمْ إِبْلِيسُ حَتَّى يُنَادِيَ فِي آخِرِ اللَّيْلِ ۶۲
- لَا يَكُونُ هَذَا الْأَمْرُ حَتَّى يَذْهَبَ تِسْعَةُ أَعْشَارِ النَّاسِ ۶۸
- لَهُ كَنْزٌ بِالطَّلَقَانِ مَا هُوَ بِذَهَبٍ وَلَا فِضَّةٍ ۸۰

م

- مَثَلُ مَنْ خَرَجَ مِمَّا أَهَلَ الْبَيْتِ قَبْلَ قِيَامِ الْقَائِمِ ۳۲
- مَكْتُوبٌ عَلَيْهَا أَلْفَ كَلِمَةٍ كُلُّ كَلِمَةٍ مِفْتَاحُ أَلْفِ كَلِمَةٍ ۷۲

و

- وَإِذَا آنَ قِيَامُهُ مُطِرَ النَّاسُ جُمَادَى الْآخِرَةَ ۱۰۰

وَأَنَّ مِنْ عَلَامَتِهِ أَنْ لَا يَهْرَمَ بِمُرُورِ الْأَيَّامِ ۷۰

وَهُوَ رَجُلٌ مَنِّي اسْمُهُ كَاشِمِي ۱۸

هـ

هَذَا الْمَهْدِيُّ يُقْضِي بِقَضَاءِ دَاوُدَ وَ سُلَيْمَانَ عليهما السلام ۷۲

هَذَا قَمِيصُ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وآله الَّذِي عَلَيْهِ يَوْمَ ضُرِبَتْ رَبَاعِيَّتُهُ

ی

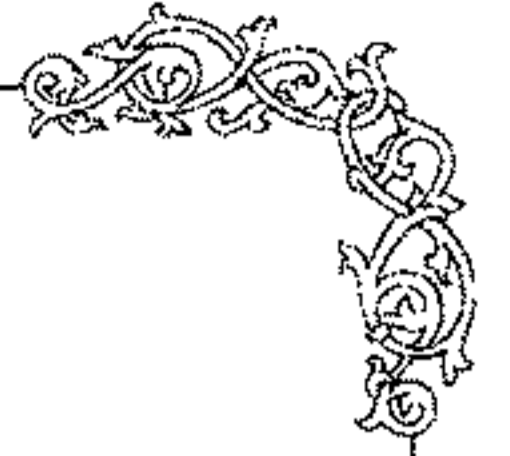
يَأْتِي عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ يَغِيبُ عَنْهُمْ إِمَامُهُمْ ۳۲

يَأْمُرُ اللَّهُ تَعَالَى الْفَلَكَ بِاللُّبُوثِ وَقِلَّةِ الْحَرَكَةِ ۲۴

يُبَايِعُ الْقَائِمُ بِمَكَّةَ عَلَى كِتَابِ اللَّهِ وَ سُنَّةِ رَسُولِهِ ۷۸

يَخْرُجُ بِقَرْوِينَ رَجُلٌ اسْمُهُ اسْمُ نَبِيِّ ۱۲۴

يَمْلِكُ الْقَائِمُ عليه السلام ثَلَاثِمِائَةَ سَنَةٍ وَ يَزِدَادُ تِسْعًا ۱۲۰

منابع مأخذ

قرآن کریم

الف

الاختصاص: دانشمند گرامی شیخ مفید رحمۃ اللہ علیہ.

الارشاد: دانشمند گرامی شیخ مفید رحمۃ اللہ علیہ.

اعلام الوری: عالم جلیل القدر شیخ فضل بن حسن طبرسی رحمۃ اللہ علیہ.

ب

بحار الانوار: علامہ بزرگوار شیخ محمد باقر مجلسی رحمۃ اللہ علیہ.

بصائر الدرجات: شیخ ابو جعفر محمد بن حسن صفار رحمۃ اللہ علیہ.

ت

تحف العقول: شیخ حسن بن علی حرانی رحمۃ اللہ علیہ.

تفسیر القمی: محدث عالی مقام علی بن ابراهیم قمی رحمۃ اللہ علیہ.

تفسیر العیاشی: محدث عالی قدر محمد بن مسعود معروف به

عیاشی رحمۃ اللہ علیہ.

ث

ثواب الاعمال: عالم بزرگوار محمد بن علی بن بابویه قمی معروف به

شیخ صدوق رحمته الله.

خ

الخرائج والجرائح: عالم بزرگوار شیخ قطب الدین راوندی رحمته الله.

د

دلائل الإمامة: عالم بزرگوار شیخ ابو جعفر محمد بن جریر طبری رحمته الله.

ر

روضة الواعظین: عالم بزرگوار محمد بن فتال نیشابوری رحمته الله.

ص

الصراط المستقیم: عالم بزرگوار علی بن یونس عاملی رحمته الله.

ع

العدد القویة: عالم بزرگوار علی بن یوسف حلّی رحمته الله.

علل الشرائع: عالم بزرگوار محمد بن علی بن بابویه قمی معروف به

شیخ صدوق رحمته الله.

غ

الغیبة: عالم بزرگوار محمد بن حسن طوسی رحمۃ اللہ علیہ.

ک

کافی: محدث عالی قدر محمد بن یعقوب کلینی رازی رحمۃ اللہ علیہ.

کتاب الغیبة: عالم بزرگوار محمد بن ابراهیم نعمانی رحمۃ اللہ علیہ.

کشف الغمّة: عالم ارجمند شیخ ابوالحسن علی بن عیسیٰ اربلی رحمۃ اللہ علیہ.

کمال الدین و تمام النعمة: عالم بزرگوار محمد بن علی بن بابویہ

قمی معروف بہ شیخ صدوق رحمۃ اللہ علیہ.

م

المحاسن: احمد بن محمد برقی رحمۃ اللہ علیہ.

مشکاة الانوار: شیخ ابوالفضل علی طبرسی رحمۃ اللہ علیہ.

مستدرک الوسائل: محدث خبیر میرزا حسین نوری رحمۃ اللہ علیہ.

مناقب آل ابی طالب: عالم جلیل القدر محمد بن علی بن شهر

آشوب مازندرانی رحمۃ اللہ علیہ.

منتخب الانوار: شیخ علی بن عبدالکریم نیلی نجفی رحمۃ اللہ علیہ.